

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12Csp/116/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817211225
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2017:3817211225.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom, v právnej veci žalobcu: R Collectors s.r.o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO: 50 094 297, zastúpeného Advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o. so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8A, proti žalovanému: T. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. A. XXX, zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie sumy 5.735,57 eur s prísl. a 2.477,21 eur s prísl. a o vzájomných žalobách žalovaného o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti žalovanej istiny z úverovej zmluvy č. 7374340787 vo výške 300 eur spolu s 19 %-ným ročným úrokom zo sumy 300 eur od 8.6. 2017 do zaplatenia a spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 100 eur od 19.6. 2017 do 19.7. 2017, zo sumy 200 eur od 20.7. 2017 do 20.8. 2017 a zo sumy 300 eur od 21.8. 2017 do zaplatenia, zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.825,33 eur spolu s vyčísleným úrokom z omeškania 14,87 eur, úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.225,33 eur od 17.9. 2014 do 18.6. 2017, úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.125,33 eur od 19.6. 2017 do 19.7. 2017, úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.025,33 eur od 20.7. 2017 do 20.8. 2017, úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.925,33 eur od 21.8. 2017 do 20.9. 2017, úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.825,33 eur od 21.9. 2017 do zaplatenia a istinu vo výške 639,81 eur spolu s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 4,42 eur, úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 839,81 eur od 17.9. 2014 do 18.6. 2017, úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 789,81 eur od 19.6. 2017 do 19.7. 2017, úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 739,81 eur od 20.7. 2017 do 20.8. 2017, úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 689,81 eur od 21.8. 2017 do 20.9. 2017 a úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 639,81 eur od 21.9. 2017 do zaplatenia, všetko v 50 eur mesačných splátkach, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozhodnutia až do úplného zaplatenia celého plnenia, s tým že každá mesačná splátka bude zaplatená najneskôr do posledného dňa toho ktorého kalendárneho mesiaca, pod následkom straty výhody splátok a zročnosti celého plnenia, v prípade nezaplatenia jednej zo splátok riadne a včas.

III. V prevyšujúcej časti žaloby žalobcu zamietá.

IV. Vzájomné žaloby žalovaného proti žalobcovi, doručené súdu vo veci sp. zn. 12Csp/116/2017 dňa 23.10. 2017 a vo veci sp. zn. 15Csp/117/2017 dňa 6.10. 2017, v celosti zamietá.

V. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou na tunajší súd dňa 24.7. 2017 žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu vo výške 5.735,57 eur spolu s dlžnými úrokmi z istiny vo výške 2.387,11 eur, zmluvným úrokom vo výške 19 % ročne zo sumy 5.735,57 eur od 8.6.2017 do zaplatenia a zákonným úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 5.735,57 eur od 8.6. 2017 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobu zdôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, uzatvorenej dňa 13.6. 2017 medzi Poštovou bankou a.s. so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 4 ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, bola pohľadávka postupcu, vyplývajúca zo zmluvy o úvere č. 7374340787 (ďalej aj „ÚZ 1“) postúpená na žalobcu. Neoddeliteľnou súčasťou ÚZ 1 boli okrem iného aj Obchodné podmienky postupcu pre spotrebiteľské úvery (ďalej aj „Obchodné podmienky“, Všeobecné obchodné podmienky postupcu (ďalej aj „VOP“) a sadzobník poplatkov postupcu (ďalej aj „sadzobník“). Žalovaný svojím podpisom na ÚZ 1 potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasil s ich obsahom. Na základe ÚZ 1 postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 6.050 eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť postupcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaný nesplatil úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru postupca podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) vyhlásil dňa 16.9.2014 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný časť dlžnej sumy z úveru zaplatil. Jednotlivé splátky a spôsob ich započítania sú uvedené v Aktuálnom stave úveru vyhotoveného z bankového informačného systému. Poslednú čiastkovú úhradu úveru žalovaný vykonal dňa 19.5. 2017. Od tohto dňa však žalovaný žiadnu ďalšiu úhradu úveru nevykonal. Na základe vyššie uvedených skutočností je žalovaný ku dňu 7.6. 2017 povinný zaplatiť žalobcovi nasledovné dlžné sumy: dlžnú istinu vo výške 5.735,57 eur, dlžné úroky z istiny do 7.6. 2017 vo výške 2.387,11 eur, zmluvný úrok vo výške 19% ročne zo sumy 5.735,57 eur od 8.6. 2017 do zaplatenia a zákonný úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 5.735,57 eur od 8.6. 2017 do zaplatenia. Konanie sa vedie na tunajšom súde pod sp.zn. 12Csp/116/2017.

2. Žalobca ďalšou žalobou podanou na tunajší súd dňa 24.7. 2017 žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu vo výške 2.477,21 eur spolu s dlžnými úrokmi z istiny vo výške 1.031,51 eur, zmluvným úrokom vo výške 19,5% ročne zo sumy 2.477,21 eur od 8.6. 2017 do zaplatenia a zákonným úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 2.477,21 eur od 8.6. 2017 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobu zdôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 13.6.2017 medzi Poštovou bankou a.s. so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 4 ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, bola pohľadávka postupcu vyplývajúca zo zmluvy o úvere č. 8414322712 (ďalej aj ÚZ 2) postúpená na žalobcu. Neoddeliteľnou súčasťou ÚZ 2 boli okrem iného aj Obchodné podmienky postupcu pre spotrebiteľské úvery, VOP a sadzobník. Žalovaný svojím podpisom na ÚZ 2 potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasil s ich obsahom. Na základe ÚZ 2 postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 2.600 eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť postupcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaný nesplatil úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru postupca podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil dňa 16.9.2014 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný časť dlžnej sumy z úveru zaplatil. Jednotlivé splátky a spôsob ich započítania sú uvedené v Aktuálnom stave úveru vyhotoveného z bankového informačného systému. Poslednú čiastkovú úhradu úveru žalovaný vykonal dňa 19.5. 2017. Od tohto dňa však žalovaný žiadnu ďalšiu úhradu úveru nevykonal. Na základe vyššie uvedených skutočností je žalovaný ku dňu 7.6. 2017 povinný zaplatiť žalobcovi nasledovné dlžné sumy: dlžnú istinu vo výške 2.477,21 eur, dlžné úroky z istiny do 7.6. 2017 vo výške 1.031,51 eur, zmluvný úrok vo výške 19,5% ročne zo sumy 2.477,21 eur od 8.6. 2017 do zaplatenia a zákonný úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 2.477,21 eur od 8.6. 2017 do zaplatenia. Konanie sa vedie na tunajšom súde pod sp.zn. 15Csp/117/2017.

3. Žalovaný vo svojich prvých, písomných vyjadreniach, v oboch právnych veciach, zo dňa 13.9.2017, resp. zo dňa 25.9.2017, žiadal, aby súd v jeho prípade aplikoval konkrétne ustanovenia všeobecných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa a žalobu zamietol v rozsahu v akom to vyplýva z vykonaného dokazovania. Poukázal tiež na svoje sociálne a majetkové pomery, že je dôchodca s mesačným dôchodkom asi 13.470 Kč, teda asi 516 eur mesačne, že pracuje za mesačnú mzdu asi 300 eur a spláca spolu s manželkou viacero ďalších dlhov, na ktoré mesačne vynaloží sumu 350 eur, preto majú vážne existenčné problémy. Vo veci sp.zn. 12Csp/116/2017 uviedol, že v prípade ak by bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi akúkoľvek sumu, je schopný ju splácať maximálne v sumách po 100 eur mesačne.

4. Uznesením č.k. 12Csp/116/2017-117, zo dňa 13.10.2017, tunajší súd na základe návrhu právneho zástupcu žalovaného podľa § 166 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) spojil

na spoločné konanie vecí vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 12Csp/116/2017 a sp.zn. 15Csp/117/2017 s tým, že súd bude ďalej vo veci konať pod sp.zn. 12Csp/116/2017. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.10. 2017.

5. Právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie neustanovil, neúčast' na ňom ospravedlnil. S poukazom na ust. § 180 CSP pojednával súd vo veci v jeho neprítomnosti.

6. Dokazovaním vykonaným na pojednávanie, vypočítaním žalovaného a jeho právneho zástupcu, oboznámením obsahu spisu 12Csp/116/2017 a s obsahom spisu 15Csp/117/2017 - zo spisu sp.zn. 12Csp/116/2017 osobitne žaloba (č.l. 1), Zmluvou o úvere konsolidácia (č.l. 3), Obchodné podmienky pre úver dostupná pôžička (č.l. 4), Všeobecné obchodné podmienky (č.l. 6), sadzobník poplatkov (č.l. 17), Zmluva o postúpení pohľadávok (č.l. 18), upozornenie - výzva zo dňa 28.8. 2014 (č.l. 23), výzva na úhradu dlžnej sumy zo 16.9.2014 (č.l. 24) s doručenkou (č.l. 25), výpis z účtu (Aktuálny stav úveru č.l. 26-29), písomné a elektronické vyjadrenia žalovaného a jeho právneho zástupcu (č.l. 50, 98, 103, 120, 161) písomné a elektronické vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu (č.l. 79, 113, 144, 162,) obsah zápisnice z pojednávania č.l. 130, - zo spisu sp.zn. 15Csp/117/2017 osobitne žaloba (č.l. 1), Zmluva o úvere dostupná pôžička zo dňa 10.12. 2012 (č.l. 3), Obchodné podmienky pre úver dostupná pôžička (č.l. 4), Všeobecné obchodné podmienky (č.l. 6), sadzobník poplatkov (č.l. 17), Zmluva o postúpení pohľadávok (č.l. 18), upozornenie - výzva zo dňa 28.8. 2014 (č.l. 23), výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 16.9.2014 (č.l. 24) s doručenkou (č.l. 25), výpis z účtu - Aktuálny stav úveru (č.l. 26), písomné podanie právneho zástupcu žalobcu (č.l. 41), výzva zo dňa 2.9.2014 s podacím hárkom (č.l. 47-49), písomné podanie žalovaného (č.l. 67), písomné podanie právneho zástupcu žalovaného (č.l. 69) s prílohami (č.l. 74-90, 96-108), mal súd zistený tento skutkový stav vecí:

7. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená dňa 20.12. 2012 Zmluva o úvere konsolidácia (ÚZ 1), v ktorej sa v bode 1 nachádzajú identifikačné údaje žalobcu a žalovaného spolu aj s uvedením jeho čistého príjmu zo zamestnania vo výške 450 eur. V bode 2 ÚZ 1 označenom ako „Žiadosť o poskytnutie úveru a žiadosť o zriadenie osobitného účtu s balíkom služieb“ je uvedená suma na splatenie úverov vo výške 6.038,50 eur, maximálna požadovaná výška úveru 6.050 eur, doba splácania úveru 6 rokov, čerpanie úveru prevodom na osobný účet, splácanie úveru prevodom z účtu a žiadosť o poistenie schopnosti splácať úver: základný súbor poistenia. V bode 2 ÚZ 1 žalovaný takisto vyhlásil označením políčka krížikom, že spĺňa podmienky pre vznik poistenia schopnosti splácať úver vo zvolenom súbore poistenia. V bode 3 ÚZ 1 vyplnila banka nasledovné údaje: výška úveru 6.050 eur, výška mesačnej splátky 149,07 eur, výška úrokovej sadzby 19% ročne, poistenie schopnosti splácať úver: základný súbor poistenia, dátum prvej splátky 10.1. 2013, dátum každej ďalšej splátky k 10. dňu v mesiaci, dátum konečnej splatnosti úveru 10.12. 2018, počet mesačných splátok 72, RPMN banky 20,74%, priemerné RPMN na trhu 19,37% a celková výška nákladov 4.064 eur.

8. Neoddeliteľnou súčasťou ÚZ 1 boli Obchodné podmienky postupcu pre spotrebiteľské úvery, VOP a sadzobník. Skutočnosť, že žalovaný sa s vyššie uvedenými písomnosťami oboznámil, potvrdil svojím podpisom na ÚZ 1.

9. Žalovaný nespochybnil, že mu zo strany právneho predchodcu žalobcu boli poskytnuté na základe ÚZ 1 peňažné prostriedky vo výške 6.050 eur a ani to, že úver riadne, na základe v zmluve dohodnutých podmienok nesplácal.

10. Listom zo dňa 28.8. 2014 právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že podstatným spôsobom porušil ustanovenia ÚZ 1 zo dňa 20.12.2012 a aj napriek predchádzajúcej upomienke neuhradil Poštovej banke a.s. svoje záväzky. V zmysle § 53 ods. 9 OZ právny predchodca žalobcu žalovaného upozornil, že ku dňu 28.8.2014 je pohľadávka banky vyplývajúca z ÚZ 1 viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 927,05 eur, pozostávajúcej z omeškanej mesačnej splátky vo výške 920,69 eur a poplatkov vo výške 6,36 eur. Súčasne bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie vyššie uvedenej sumy v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy s tým, že v opačnom prípade je banka oprávnená využiť ustanovenie § 565 OZ a vyhlásiť úver predčasne splatným v zmysle príslušných ustanovení ÚZ 1 a obchodných podmienok a žiadať od žalovaného úhradu celej dlžnej pohľadávky.

11. Ďalším listom zo dňa 16.9.2014, doručeným žalovanému dňa 19.9.2014, právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že z dôvodu podstatného porušenia ustanovenia ÚZ 1 a Obchodných podmienok, stáva sa úverová pohľadávka k 16.9.2014 predčasne splatnou v celom rozsahu. Súčasne vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 6.786,13 eur v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy.

12. Z výpisu z úverového účtu mal súd zistené, že sumu 6.050 eur žalovaný vyčerpal, pričom z tejto sumy splatil ku dňu podania žaloby na súd spolu sumu 3.824,67 eur, ktorá suma bola započítaná na istinu úveru (314,43 eur), úroky (zmluvné úroky, úroky z omeškania - 3.303,39 eur) a poplatky (206,85 eur).

13. Písomným podaním zo dňa 28.9. 2017 právny zástupca žalobcu ako reakciu na výzvu súdu uviedol, že dňa 20.12. 2012 bola medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom

uzavretá ÚZ 1, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 6.050 eur, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť žalobcovi aj s navýšením pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 149,07 eur vždy k 10. dňu kalendárneho mesiaca. Dátum prvej splátky bol nastavený na 10.1. 2013. Žalovaný spolu ku dňu 19.5. 2017 vrátil z poskytnutého úveru spolu sumu 3.824,67 eur, z ktorej sumy na poplatky bola zaúčtovaná suma 206,85 eur, na úroky (úrok z omeškania a zmluvný úrok) suma 3.303,39 eur a na istinu suma 314,43 eur. Z uvedeného vyplýva výpočet žalovanej istiny ako rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 6.050 eur a započítanými úhradami na istinu 314,43 eur, t.j. 5735,57 eur. Výpočet vyčíslenej výšky zmluvného úroku a úroku z omeškania uplatneného v žalobe v sume 2.387,11 eur je rozpísaný v časti 2.2 tohto vyjadrenia a vyplýva z informácií obsiahnutých v aktuálnom stave úveru, ktorý predstavuje platobnú históriu žalovaného. V zmysle bodu 5.6 Obchodných podmienok pre úver sa platby od dlžníka voči pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: na poplatky podľa sadzovníka poplatkov, úrok z omeškania, úrok z úveru, splátka istiny úveru. Žalovaný svojim podpisom ÚZ 1 potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasí s ich obsahom. Zmluvný úrok ku dňu 31.5. 2017 predstavuje spolu sumu 4.860,68 eur a úrok z omeškania 829,82 eur, teda spolu 5.690,50 eur, pričom realizované úhrady žalovaného boli započítané na úroky v sume 3.303,39 eur, z čoho neuhradené úroky splatné žalobou predstavujú sumu 2.387,11 eur. K vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru poukázal na ust. článku 8.1 Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery účinné od 15.6.2010, podľa ktorých, ak je klient v omeškaní s platením čo i len jednej splátky v plnej, resp. čiastočnej výške viac ako 90 kalendárnych dní odo dňa jej splatnosti alebo poskytol banke nepravdivé údaje, alebo na majetok klienta bol vyhlásený konkurz alebo exekúcia, alebo klient resp. spoludlžník zomrel, zhorší sa alebo zanikne zabezpečenie návratnosti poskytnutého úveru a klient to primerane bez zbytočného odkladu nedoplní na bankou požadovaný rozsah, je banka oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva, čím sa celý úver vrátane príslušenstva stane predčasne splatným. V zmysle § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Zosplatenie úveru je právom veriteľa jednostranne zmeniť termín splatnosti úveru z dôvodu, že dlžník poruší svoju povinnosť. Zosplatenie úveru je tak následkom porušenia povinnosti dlžníka riadne a včas uhradiť splatnú časť úveru, čím dochádza k strate výhody úhrady úveru v splátkach a dlžník je povinný uhradiť celú výšku úveru jednorazovo a nie po častiach. Žalovaný sa dostal do nepretržitého omeškania od 25.2.2014, čo vyplýva aj zo záhlavia aktuálneho stavu úveru. Žalobca mal právo vyhlásiť úver za predčasne splatným už odo dňa 26.5.2014. Upozornením - výzvou na splatenie časti úveru zo dňa 28.8.2014 bol žalovaný upozornený, že ku dňu 28.8.2014 je pohľadávka žalobcu viac ako tri mesiace po lehote splatnosti. Žalobca má za to, že ustanovenie § 53 ods. 9 OZ riadne splnil výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 16.9.2014, ktorou žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný ku dňu 16.9.2014.

14. Po podaní žaloby žalovaný uhradil žalobcovi z ÚZ 1 spolu sumu 300 eur nasledovne: 19.6. 2017 sumu 100 eur, 20.7. 2017 sumu 100 eur, a 21.8. 2017 sumu 100 eur. Z vyššie uvedených dôvodov žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie dlžnej istiny v sume 300 eur a v časti príslúchajúceho zmluvného úroku vo výške 19% ročne zo sumy 300 eur od 8.6. 2017 do zaplatenia a v časti príslúchajúceho zákonného úroku z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 300 eur späť a žiadal, aby súd vydal rozsudok, ktorým uloží žalovanému zaplatiť istinu vo výške 5.435,57 eur, dlžné úroky z istiny vo výške 2.475,81 eur, zmluvný úrok vo výške 19% ročne zo sumy 5435,57 eur od 8.6.2017 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5735,57 eur od 8.6.2017 do 18.6. 2017, zo sumy 5.635,57 eur od 19.6. 2017 do 19.7. 2017, zo sumy 5.535,57 eur od 20.7. 2017 do 20.8. 2017 a zo sumy 5.435,57 eur od 21.8. 2017 do zaplatenia a takisto súdny poplatok vo výške 344 eur.

15. Právny zástupca žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby (vo veci sp. zn. 12Csp/116/2017) súhlasil.

16. Písomným podaním zo dňa 2.10.2017 právny zástupca žalobcu citoval ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách s tým, že v prípade pohľadávky banky je spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 citovaného zákona iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je splatná (dospelé splátky) a len za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky na plnenie potom, čo bol klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Žalobca má za to, že jeho právny predchodca si riadne splnil svoju povinnosť podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, keď dňa 16.9. 2014 zaslal žalovanému výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 16.9. 2014, ktorú žalovaný prevzal dňa 19.9. 2014. Právny predchodca žalobcu v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách postúpil svoju pohľadávku na žalobcu po uplynutí 90 dní, konkrétne 13.6. 2017.

17. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená dňa 10.12.2012 aj zmluva o úvere dostupná pôžička (ÚZ 2), v ktorej sú v bode 1 uvedené identifikačné údaje žalobcu a žalovaného s uvedeným čistého mesačného príjmu domácnosti vo výške 900 eur. V bode 2 ÚZ 2 je uvedená výška úveru 2.600 eur, dohodnutá výška mesačnej splátky 65,29 eur, dátum prvej platby do 10.1. 2013, počet mesačných splátok 72, celková výška nákladov 1.800,59 eur, dátum konečnej splatnosti 10.12. 2018, priemerná RPMN na trhu 19,37%, RPMN banky 21,34%, úroková sadzba 19,50%, dátum každej ďalšej platby k 10. dňu v mesiaci, poistenie: základný súbor poistenia. Vo vyššie uvedenom bode ÚZ 2 žalovaný prehlásil, že žiada o základný súbor poistenie a spíňa k tomu podmienky (označením políčka krížikom).

18. Neoddeliteľnou súčasťou ÚZ 2 boli Obchodné podmienky postupcu pre spotrebiteľské úvery, VOP a sadzobník. Skutočnosť, že žalovaný sa s vyššie uvedenými písomnosťami oboznámil, potvrdil svojím podpisom na ÚZ 2.

19. Žalovaný nespochybnil skutočnosť, že mu zo strany právneho predchodcu žalobcu boli poskytnuté na základe ÚZ 2 peňažné prostriedky vo výške 2.600 eur a ani skutočnosť, že úver riadne na základe v zmluve dohodnutých podmienok, nesplácal.

20. Listom zo dňa 28.8. 2014 právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že podstatným spôsobom porušil ustanovenia ÚZ 2 zo dňa 10.12.2012 a ani napriek predchádzajúcej upomienke, neuhradil Poštovej banke a.s. svoje záväzky. V zmysle § 53 ods. 9 OZ právny predchodca žalobcu žalovaného upozornil, že ku dňu 28.8. 2014 je pohľadávka banky vyplývajúca z ÚZ 2 viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 349,46 eur, pozostávajúcej z omeškanej mesačnej splátky vo výške 325,30 eur a poplatkov vo výške 24,16 eur. Súčasne bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie vyššie uvedenej sumy v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy s tým, že v opačnom prípade je banka oprávnená využiť ustanovenie § 565 OZ a vyhlásiť úver predčasne splatným v zmysle príslušných ustanovení ÚZ 2 a obchodných podmienok a žiadať od žalovaného úhradu celej dlžnej pohľadávky.

21. Ďalším listom zo dňa 16.9.2014, doručeným žalovanému dňa 19.9. 2014, právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že z dôvodu podstatného porušenia ustanovenia ÚZ 2 a obchodných podmienok stáva sa úverová pohľadávka k 16.9. 2014 predčasne splatnou v celom rozsahu. Súčasne vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 2.886,26 eur v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Vyššie uvedená suma pozostáva z dlžnej istiny vo výške 2.477,21 eur, úroku 405,73 eur, a poplatkov za upomienky vo výške 3,32 eur.

22. Z výpisu z úverového účtu mal súd zistené, že sumu 2.600 eur žalovaný vyčerpal, pričom z tejto sumy splatil spolu sumu 1.760,19 eur, ktorá suma bola započítaná na istinu úveru (122,79 eur), úroky (zmluvné úroky, úroky z omeškania 1.493,14 eur) a poplatky (144,26 eur).

23. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 13.6. 2017 medzi zmluvnými stranami Poštová banka, a.s., so sídlom v Bratislave ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, bola pohľadávka postupcu (právny predchodca žalobcu) vyplývajúca z oboch úverových zmlúv, ÚZ 1 a ÚZ 2, postúpená podľa § 524 a nasl. OZ na žalobcu.

24. Právny predchodca žalobcu, Poštová banka, a.s., listami zo dňa 19.6. 2017 oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky z oboch úverových zmlúv na žalobcu.

25. Z písomného podania právneho zástupcu žalobcu zo dňa 31.8. 2017 v konaní sp.zn. 15Csp/117/2017 vyplýva, že žalovanému boli zo strany právneho predchodcu žalobcu poskytnuté peňažné prostriedky z ÚZ 2 vo výške 2.600 eur, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť formou mesačných splátok po 65,29 eur vždy k 10. dňu v mesiaci, pričom dátum prvej splátky bol nastavený na 10.1. 2013. Žalovaný v období od poskytnutia úveru vykonal úhrady vo výške 1.760,19 eur, z ktorých bolo na poplatky zaúčtovaných 144,26 eur, na úroky 1.493,14 eur (úrok z omeškania a zmluvný úrok) a na istinu 122,79 eur. Z uvedeného vyplýva výpočet žalovanej istiny ako rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 2.600 eur a započítanými úhradami na istinu 122,79 eur, t.j. 2.477,21 eur. V zmysle bodu 5.6 Obchodných podmienok pre úver, sa platby od dlžníka voči pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: na platby podľa sadzobníka poplatkov, úrok z omeškania, úrok z úveru, splátka istiny úveru. Žalovaný svojím podpisom potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasil s ich obsahom. Ku dňu 31.5. 2017 dlhoval žalovaný právnemu predchodcovi žalobcu zmluvné úroky vo výške 2.168,19 eur a úrok z omeškania vo výške 356,46 eur, čiže úroky spolu 2.524,65 eur, z čoho úhrady žalovaného boli započítané na úroky vo výške 1.493,14 eur a neuhradené úroky uplatnené žalobou predstavujú sumu 1.031,51 eur. Právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného na to, že jeho pohľadávka je viac ako 3 mesiace po splatnosti výzvou zo dňa 28.8. 2014, prostredníctvom ktorej upozornil žalovaného, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, je banka oprávnená využiť ustanovenie § 565 OZ a vyhlásiť úver za predčasne splatný a žiadať úhradu celej úverovej pohľadávky. Vzhľadom na to, že napriek vyššie uvedenému upozorneniu k úhrade dlžnej sumy zo strany žalovaného nedošlo, vyhlásil právny predchodca žalobcu úver dňa 16.9. 2014 za predčasne

splatný. Výzva bola žalovanému doručená 19.9. 2014. Žalovaný sa dostal po prvýkrát do omeškania s platením dlžnej sumy v júli 2013, pričom v nepretržitom omeškaní napriek čiastkovým úhradám je od marca 2014. Táto skutočnosť vyplýva z aktuálneho stavu úveru ako aj z prehľadu platieb žalovaného uvedeného v bode 2.1 tohto vyjadrenia.

26. Elektronickým podaním zo dňa 5.10.2017 právny zástupca žalovaného vo veci sp.zn. 15Csp/117/2017 uviedol, že právnym titulom, na základe ktorého je v tomto konaní uplatňovaný nárok žalobcom je Zmluva o úvere č. 8414322712 zo dňa 10.12.2012 (ÚZ 2), ktorá bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu (banka - Poštová banka) a žalovaným spotrebiteľom. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009). V súvislosti s postúpením pohľadávky dal do pozornosti ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej aj „zákon o bankách“), z ktorého vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému zročnému dlhu a súčasne je banka povinná preukázať zaslanie a doručenie výzvy dlžníkovi, že dlžník je v omeškaní a preukázať dĺžku omeškania dlžníka so zaplatením viac ako 90 dní. Žalobca predmetnú listinu (výzva v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách) v konaní doposiaľ nepredložil a nepreukázal ani jej doručenie do sféry adresáta - dlžníka. Pohľadávka banky tak nebola postupiteľná, pretože banka pred postúpením pohľadávky na iný subjekt písomne nevyzvala dlžníka na splnenie jeho záväzku, čo je podmienkou k platnému postúpeniu pohľadávky na iný subjekt. Z citovaného zákonného ustanovenia je zrejmé, že zaslanie uvedenej výzvy je „spojené“ priamo s procesom postupovania pohľadávky na iný subjekt ako je banka. Keďže žalobca nepreukázal doručenej predmetnej výzvy, nemohol logicky preukázať ani ďalší predpoklad, že bol dlžník po jej prevzatí v omeškaní so splnením svojho záväzku po dobu dlhšiu ako 90 dní. Poukázal aj na ust. § 525 OZ, v zmysle ktorého nemožno postúpiť pohľadávku, ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpením bankovej pohľadávky na iný subjekt (predovšetkým taký, ktorým nie je banka) dochádza k zmene obsahu pohľadávky. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž spojené, a síce integrálne, špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk. Obsahom bankovej pohľadávky sú totiž povinnosti vyplývajúce priamo zo Zákona o bankách a taktiež aj bankové tajomstvo v zmysle uvedeného zákona. Žalobca nie je bankovým subjektom, a teda nie je spôsobilý spravovať bankový úver. Postúpením bankovej pohľadávky priamo na subjekt, ktorý nie je držiteľom bankového oprávnenia, a ktorý nepodlieha zákonu o bankách, dochádza k zmene obsahu právneho vzťahu resp. pohľadávky. Má tak za to, že pri postúpení pohľadávky došlo k porušeniu § 92 ods. 8 Zákona o bankách, a taktiež aj k porušeniu ustanovení OZ, a v takom prípade je nutné posudzovať úkon postúpenia pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, ako neplatný právny úkon podľa § 39 OZ. Žalobca tak v konaní nedisponuje aktívnou vecnou legitímáciou, čo je dôvodom na zamietnutie žaloby. V prípade dostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, dal do pozornosti v prejednávanej veci, že právnym titulom, na základe ktorého je v tomto konaní uplatňovaný nárok, je ÚZ 2, pričom poukázal na zásadný nedostatok ÚZ 2 v podobe absencie obligatórnej náležitosti v zmysle vtedy platného a účinného zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Konkrétne v ÚZ 2 absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ cit. zákona, teda neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Je nevyhnutné, aby bol spotrebiteľ už pri podpise zmluvy informovaný v akej výške, ako dlho a v akých termínoch je povinný splácať istinu, úroky a iné poplatky, a taktiež má spotrebiteľ už pri podpise zmluvy vedieť, aká pomerná časť z každej uhradenej splátky bude pripísaná na úhradu istiny, aká časť na úroky a aká časť bude pripísaná na úhradu poplatkov. Predmetná zmluva neobsahuje žiadne dojednanie, z ktorého by uvedené bolo zrejmé. Dôsledok porušenia uvedenej povinnosti je definovaný v § 11 ods. 1 a ods. 2 cit. zákona (bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru). Žalobca mal právny titul v dôsledku vyššie uvedených skutočností iba na zaplatenie istiny poskytnutého úveru, t.j. 2.600 eur. Na základe predloženého splátkového kalendára a aj vyjadrenia žalobcu zo dňa 18.08. 2017 je treba uviesť, že žalovaný do 19.05. 2017 uhradil sumu 1.760,19 eur. Odo dňa 20.05.2017 doposiaľ uhradil sumu 200 eur. Celkovo žalovaný uhradil na predmetný úver sumu 1.960,19 eur. V súvislosti s úhradami žalovaného do 19.05. 2017 uviedol, že z uhradenej sumy 1.760,19 eur bola na istinu úveru preukázateľne započítaná iba suma 144,26 eur, pričom od dátumu 17.01. 2014 nebola na istinu poskytnutého úveru započítaná žiadna suma. Pokiaľ k takémuto postupu započítavania úhrad pristúpil právny predchodca žalobcu na základe dojednania 5.6 Obchodných podmienok, navrhol uvedené dojednanie podrobiť súdnej kontrole neprijateľných zmluvných podmienok. Poukázal tiež na praktický

význam zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ o spotrebiteľských úveroch, ktoré vyžaduje uvedenie náležitosti, ktorá v zmluve o úvere absentuje (výška, počet, termíny splátok istiny...) priamo v zmluve o úvere, ktorá v prípade, že by bola v zmluve o úvere uvedená, znemožnila by právnomu predchodcovi svojvoľne priradovať jednotlivé úhrady dlžníkov v zmysle bodu 5.6 Obchodným podmienok. Pokiaľ sa preukáže, že právny predchodca žalobcu započítaval platby žalovaného svojvoľne, resp. na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, navrhol, aby boli všetky úhrady žalovaného započítané výlučne na istinu poskytnutého úveru aj z tohto dôvodu (predchádzajúcim primárnym dôvodom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru). Právny predchodca žalobcu vystupoval pri uzatváraní zmluvného vzťahu so žalovaným v postavení dodávateľa, ktorý výlučne mal v rukách prípravu zmluvných formulárov ako aj celý kontraktačný proces. Žalovanému ako zákazníkovi predložil právny predchodca žalobcu na podpis listiny, ktorých podpísanie bolo podmienkou získania úveru. Pokiaľ chcel žalovaný úver získať, mal len dve možnosti, podpísať všetky listiny bez akejkoľvek možnosti zmeny ich obsahu alebo ich ako celok odmietnuť, podľa mechanizmu „zober alebo nechaj tak“. Poukázal na ustanovenie § 298 CSP, z ktorého vyplýva, že súd aj bez návrhu vykonáva z úradnej povinnosti súdnu kontrolu neprijateľných zmluvných podmienok. Samotné ustanovenie § 137 CSP uvádza demonštratívny, ale nie uzavretý okruh žalobných nárokov, čo zjavne vyplýva z dikcie ustanovenia „žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o...“. Spotrebiteľ, rovnako ako v danej veci aj žalovaný, má z dôvodu a v záujme naplnenia čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS vždy a priamo zo zákona naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky a na poskytnutí právnej ochrany pred jej ďalším používaním. Právo domáhať sa inter partes individuálneho určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky nemožno spotrebiteľovi odňať (článok 6 Smernice Rady 93/13/EHS, § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007). Pokiaľ strana, ktorou je spotrebiteľ, podá návrh na súd na vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a nebude popritom uplatňovať ani žiaden iný nárok, potom súd v zmysle § 298 ods. 1 CSP, o neprijateľnosti zmluvnej podmienky rozhodnúť musí, čo vyplýva zo znenia § 298 ods. 1 CSP; a contrario, teda bez návrhu súd rozhodnúť môže, ak je návrh podaný, súd rozhodnúť musí. Zmluvné podmienky spoločnosti právneho predchodcu žalobcu obsiahnuté v ÚZ 2, v jej Obchodných podmienkach a VOP, ktoré ako celok tvoria titul nároku žalobcu uplatňovaného v tomto konaní, obsahujú viaceré neprijateľné zmluvné podmienky. V tejto súvislosti dal do pozornosti súdu závery Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich Ministerstva Spravodlivosti SR zo dňa 24.01.2017. K bodu 2.3 ÚZ 2: „Klient vyhlasuje, že nemá** osobitný vzťah k Banke v zmysle ZoB a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto zmluvy a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, keď sa banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia“ uviedol, že toto zmluvné ustanovenie je pre spotrebiteľa ako „neprávnik“ a slabšiu zmluvnú stranu obsahovo neurčité a nepostačujúce, aby na jeho základe vedel vyhodnotiť svoj prípadný osobitný vzťah k banke. Nepravdivosť prehlásenia je navyše pri zmluve a úvere sankcionovaná podľa ustanovenia § 35 zákona o bankách okamžitou splatnosťou úveru, nie však neplatnosťou zmluvy. Vzhľadom k uvedenému je táto zmluvná podmienka spôsobilá založiť hrubý nepomer vo vzájomných právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany a je preto neprijateľnou podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 OZ). Podľa názoru Komisie by toto zmluvné ustanovenie malo aspoň príkladmo uvádzať, kto sú osoby s osobitným vzťahom k banke. K článku 4 bod 4.3 Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička: „V prípade, že Dlžník odstúpi od ZoÚ v zmysle bodu 6.8 a nedodrží stanovenú lehotu na zaplatenie istiny a úroku, táto dlžná čiastka sa mu bude úročiť zmluvnou Úrokovou sadzbou a úrokom z omeškania“ uviedol, že táto zmluvná podmienka sa v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 OZ odchyľuje v neprospech spotrebiteľa od ustanovenia § 517 ods. 2 OZ, v zmysle ktorého v prípade omeškania s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení len úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, a nie úročiť zmluvným úrokom dlžnú sumu zmluvného úroku. Táto zmluvná podmienka tak umožňuje banke, v rozpore s citovaným ustanovením OZ, nedôvodne navyšovať jej pohľadávku v prípade omeškania spotrebiteľa s vrátením plnenia z titulu jeho odstúpenia od zmluvy podľa ustanovenia § 13 ods. 3 z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, čo spôsobuje hrubý nepomer vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z uvedeného dôvodu je táto zmluvná podmienka neprijateľnou i podľa ustanovenia § 53 ods. 4 písm. k/ OZ, pretože požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s jeho nesplnením. K článku 5 bod 5.6. Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička: „Platby Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí : (1) na poplatky podľa Sadzobníka, (2) na úrok z omeškania, (3) na úrok z úveru, (4) splátka istiny úveru“ uviedol, že táto zmluvná podmienka, ktorá nebola so spotrebiteľom osobitne vyjednaná, je hrubo nevyvážená, pretože nerešpektuje nepochybný a oprávnený ekonomický záujem spotrebiteľa na tom aby najskôr splatil istinu úveru, ktorá je základom pre úročenie

pohľadávky, ale pripúšťa v tak závažnej otázke akou je rozhodovanie o účele platby spotrebiteľa ľubovôľu dodávateľa, a teda jeho svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky. V dôsledku tejto zmluvnej podmienky sa vzťah v otázke plnenia stáva pre spotrebiteľa netransparentným a konanie dodávateľa až nepredvídateľným. Pri nezaplatení splátok úveru môže veriteľ uplatniť stratu výhody splátok, môže udržiavať základ pre narastanie úrokov z omeškania zo stále nezaplatennej istiny splátky. Vo svojej podstate je zmluvná podmienka konštruovaná na zjavnej svojvôli dodávateľa, ktorého jednostranné uváženie v konfrontácii s dobrými mravmi však nemôže ponímať prioritu pred skutočnou slobodnou vôľou spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Jasnú prioritu vôle spotrebiteľa potvrdzuje aj znenie ustanovenia § 566 ods. 2 OZ, od ktorého sa táto zmluvná podmienka v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 OZ odchyľuje a zhoršuje tak jeho postavenie a je neprijateľnou i z tohto dôvodu. Započítavanie platieb spotrebiteľa veriteľom najskôr na príslušenstvo a až potom na istinu, bez ohľadu na to, na aký účel boli platby určené, zakladá hrubú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a je preto neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože je spôsobilé navyšovať náklady spotrebiteľa spojené s úverom na rozdiel od použitia jeho platieb v súlade s úpravou obsiahnutou v § 566 ods. 2 OZ. K článku 6 bod 6.2 Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička: „Ak Klient: je v omeškaní s platením čo i len jednej splátky v plnej resp. čiastočnej výške, alebo poskytol Banke nepravdivé údaje (napr. v predložených dokladoch, formulári ZoÚ), alebo na majetok Klienta bol vyhlásený konkurz, alebo exekúcia, alebo Klient zomrel, je Banka oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva“ uviedol, že táto zmluvná podmienka umožňuje veriteľovi kedykoľvek vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru i z dôvodov, ktoré nespočívajú v omeškaní dlžníka s plnením peňažného záväzku. Zmluvná podmienka je neprijateľná preto, že sa v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 OZ v neprospech spotrebiteľa odchyľuje od ustanovenia § 53 ods.9 OZ, podľa ktorého môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 OZ - žiadať zaplatenie celej pohľadávky - len v prípade omeškania s plnením peňažného záväzku, ktorý sa má plniť v splátkach a nie v prípade porušenia inej zmluvnej povinnosti, či z dôvodov, ktoré nespočívajú priamo v porušení zmluvy, pričom zároveň toto právo môže uplatniť najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Táto zmluvná podmienka je hrubo nevyvážená i z pohľadu primeranosti samotných dôvodov, ktoré majú založiť právo na predčasné splatenie všetkých dlžných súm zo strany spotrebiteľa. Ak by napríklad voči spotrebiteľovi začalo exekučné konanie o vymoženie pohľadávky niekoľkých eur, bol by už tento automaticky vystavený okamžitej splatnosti celej výšky úveru. Na základe konštrukcie tejto zmluvnej podmienky je spotrebiteľ vystavený neistote v otázke splatnosti jeho dlhu, čo považuje za neprijateľné a z pohľadu zásad dobrých mravov a zmluvnej spravodlivosti za neprípustné. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je potrebné vnímať ako prostriedok ultima ratio, pričom sám veriteľ má mať v prvom rade záujem na tom, aby zmluva trvala a spotrebiteľ priebežne plnil svoje zmluvné záväzky a nie na tom, aby spotrebiteľa hrubým spôsobom poškodil vyhlásením predčasnej splatnosti úveru. S poukazom na vyššie uvedené, predmetné zmluvné dojednanie zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ).

27. Na základe vyššie uvedeného sa žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v súlade s § 147 CSP sa domáhal (vo veci sp. zn. 15Csp/117/2017) voči žalobcovi vzájomnou žalobou, aby súd vydal nasledovný rozsudok: Súd určuje, že 1. zmluvná podmienka Zmluvy o úvere č. 8414322712 zo dňa 20.12.2012 uzatvorenej medzi Poštová banka, a.s. a žalovaným v znení: Bod 2.3 „Klient vyhlasuje, že nemá** osobitný vzťah k Banke v zmysle ZoB a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto zmluvy a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, keď sa banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“ je neprijateľná zmluvná podmienka a 2. zmluvné podmienky Obchodných podmienok Zmluvy o úvere č. 8414322712 zo dňa 20.12.2012 uzatvorenej medzi Poštová banka, a.s., a žalovaným v znení: Čl.4 bod 4.3 „V prípade, že Dlžník odstúpi od ZoÚ v zmysle bodu 6.8 a nedodrží stanovenú lehotu na zaplatenie istiny a úroku, táto dlžná čiastka sa mu bude úročiť zmluvnou Úrokovou sadzbou a úrokom z omeškania.“, Čl.5 bod 5.6 „Platby Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí : (1) na poplatky podľa Sadzobníka, (2) na úrok z omeškania, (3) na úrok z úveru, (4) splátka istiny úveru.“ a Čl.6 bod 6.2 „Ak Klient: je v omeškaní s platením čo i len jednej splátky v plnej resp. čiastočnej výške, alebo poskytol Banke nepravdivé údaje (napr. v predložených dokladoch, formulári ZoÚ), alebo na majetok Klienta, alebo exekúcia, alebo Klient zomrel, je Banka oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva.“, sú neprijateľné zmluvné podmienky.

28. Elektronickým podaním zo dňa 5.10.2017 právny zástupca žalovaného vo veci sp.zn. 15Csp/117/2017 ďalej uviedol, že žalovaný žiada žalobu zamietnuť, v rozsahu v akom to vyplynie z vykonaného dokazovania a v prípade, že bude zaviazaný zaplatiť žalobcovi akúkoľvek dlžnú sumu,

žiadal, aby mu súd umožnil splácať dlh v sumách maximálne po 50 eur mesačne. Vyššie mesačné splátky by boli pre žalovaného likvidačné, pričom povolením splátok nebudú majetkové pomery žalobcu dotknuté. Poukázal na to, že žalovaný je dôchodca s mesačným príjmom 13.740 Kč, t.j. cca 549 eur a približne s 400 eur príjmom z pracovnej činnosti: spolu jeho mesačný príjem predstavuje sumu cca 1.000 eur. Žalovaný žije v spoločnej domácnosti s manželkou, ktorá má príjem 411 eur (starobný dôchodok). Mesačné výdavky žalovaného, resp. jeho spoločné mesačné výdavky s manželkou pozostávajú z nákladov: voda + elektrina cca 40 eur, poisťka cca 24 eur, rozhlas a TV cca 2 eurá, internet cca 10 eur, telefóny cca 83 eur, úver v ČR cca 130 eur, úvery SR cca 320 eur, kúrenie cca 90 eur, plyn cca 14 eur, benzín do práce cca 100 eur, osobná spotreba cca 100 eur, výdavky na lekára a lieky cca 25 eur. Spolu mesačné výdavky má s manželkou vo výške asi 938 eur. Aj napriek vyššiemu počtu mesačných záväzkov nie je voči žalovanému vedené ani jedno exekučné konanie, keďže je schopný svojimi príjmami pokryť mesačné výdavky. Aj z tohto dôvodu je primerané nastavenie prípadnej mesačnej splátky žiadúce. K vyššie uvedeným tvrdeniam predložil žalovaný fotokópie písomných dokladov (výmera dôchodku žalovaného, výmera dôchodku manželky žalovaného, potvrdenie o mzde za mesiace jún a júl a platobný doklad (voda + elektrina), poštový poukaz zo dňa 19.09.2017 (poisťka), platobný doklad (rozhlas + TV), faktúra č. 5417474073 (internet), faktúra č. 3419688588, faktúra č. 0100390775, faktúra č. 3419697404 (telefóny), výpis z osobného účtu (úver v ČR), doklady o úhrade (úvery SR). Súčasne žalovaný žiadal, aby súd vyhovel jeho vzájomnej žalobe.

29. Elektronickým podaním zo dňa 23.10.2017 právny zástupca žalovaného k uplatnenému nároku žalobcu o zaplatenie 5.735,57 eur uviedol, že právnym titulom, na základe ktorého je uplatňovaný tento nárok je Zmluva o úvere č. 7374340787 zo dňa 20.12.2012 (ÚZ 1), ktorá bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu (banka - Poštová banka) a žalovaným spotrebiteľom. V súvislosti s postúpením pohľadávky opätovne aj pri tomto zmluvnom vzťahu poukázal na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, z ktorého vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému zročnému dlhu a súčasne je banka povinná preukázať zaslanie a doručenie výzvy, že dlžník je v omeškaní a preukázať dĺžku omeškania dlžníka so zaplatením viac ako 90 dní. Žalobca listinu (výzva v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách) v konaní doposiaľ nepredložil a nepreukázal ani jej doručenie do sféry adresáta - dlžníka. Pohľadávka banky tak nebola postupiteľná, pretože banka pred postúpením pohľadávky na iný subjekt písomne nevyzvala dlžníka na splnenie jeho záväzku, čo je podmienkou k platnému postúpeniu pohľadávky na iný subjekt. Z citovaného zákonného ustanovenia je zrejmé, že zaslanie uvedenej výzvy je „spojené“ priamo s procesom postupovania pohľadávky na iný subjekt ako je banka (žalobca predložil iba listiny v súvislosti so zosplatením - otázka doručovania týchto listín je však taktiež spornou). V tomto smere poukázal aj na ustanovenie § 525 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), v zmysle ktorého nemožno postúpiť pohľadávku, ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Vzhľadom k totožnému postupu pri postupovaní pohľadávky zo Zmluvy o úvere č. 7374340787 zo dňa 20.12. 2012 a aj zo Zmluvy o úvere č. 8414322712 zo dňa 10.12. 2012 v podrobnostiach odkázal na podanie zo dňa 05.10. 2017. Žalobca tak ani v súvislosti s pohľadávkou 5.735,57 eur s prísl. v konaní nedisponuje aktívnou vecnou legitímáciou, čo je dôvodom na zamietnutie žaloby. Ďalej uviedol, že v ÚZ 1 taktiež absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ cit. zákona, teda „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“ (v podrobnostiach odkázal na písomné vyjadrenie žalovaného zo dňa 05.10. 2017). Žalobca mal právny titul v dôsledku vyššie uvedených skutočností iba na zaplatenie istiny poskytnutého úveru, t.j. 6.050 eur. Na základe predloženého splátkového kalendára a aj vyjadrenia žalobcu zo dňa 19.09.2017 konštatoval, že žalovaný do 19.05. 2017 uhradil sumu 3.824,67 eur. Odo dňa 20.05. 2017 doposiaľ uhradil sumu 450 eur. Tvrdil, že o tejto skutočnosti predloží súdu vkladové listy v počte 3 ks (do spisu ich však nepredložil). Spolu žalovaný uhradil na predmetný úver čiastku 4.274,67 eur. V súvislosti s úhradami žalovaného do 19.05. 2017 dal do pozornosti, že z uhradenej sumy 3.824,67 eur bola na istinu úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu započítaná iba suma 314,43 eur, pričom od dátumu 17.01.2014 nebola na istinu poskytnutého úveru započítaná žiadna suma. Pokiaľ k takémuto postupu započítavaniu úhrad pristúpil právny predchodca žalobcu na základe dojednania 5.6 Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička, navrhol uvedené dojednanie podrobiť súdnej kontrole neprijateľných zmluvných podmienok. Uviedol, že v tomto smere je dôležité poukázať na praktický význam zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ o spotrebiteľských úveroch, ktoré vyžaduje uvedenie náležitosti, ktorá v zmluve o úvere absentuje (výška, počet, termíny splátok istiny...) priamo v zmluve o úvere, ktorá v prípade, že by bola v zmluve o úvere uvedená, znemožnila by právnemu predchodcovi svojvoľne priradovať jednotlivé úhrady dlžníkov v zmysle bodu 5.6 Obchodných podmienok. Pokiaľ sa preukáže, že právny predchodca žalobcu

započítaval platby žalovaného svojvoľne, resp. na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, navrhol, aby boli všetky úhrady žalovaného započítané výlučne na istinu poskytnutého úveru aj z tohto dôvodu (predchádzajúcim primárnym dôvodom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru). K bodu 2.4 Zmluvy o úvere č. 8414322712 zo dňa 10.12.2012 (ÚZ 1) „Klient vyhlasuje, že nemá** osobitný vzťah k Banke v zmysle ZoB a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto zmluvy a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, keď sa banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“ uviedol, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Neprijateľnými zmluvnými podmienkami sú podľa neho aj nasledovné články Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička, ktoré majú byť súčasťou ÚZ 1 - Čl.4 bod 4.3, Čl.5 bod 5.6 a Čl.6 bod 6.2.

30. Žalovaný po spojení vecí, podaním zo dňa 23.10.2017, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, navrhol, aby súd rozsudkom:

- zamietol nárok žalobcu proti žalovanému na zaplatenie sumy 2.477,21 eur s prísl. v rozsahu v akom to vyplynie z vykonaného dokazovania,

- zamietol nárok žalobcu proti žalovanému na zaplatenie sumy 5.735,57 eur s prísl. v rozsahu v akom to vyplynie z vykonaného dokazovania,

- vyhovel vzájomnej žalobe zo dňa 05.10.2017 a určil, že zmluvné podmienky v Zmluve o úvere č. 8414322712 zo dňa 10.12.2012 (Bod 2.3) a v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička k Zmluve o úvere č. 8414322712 zo dňa 10.12.2012 (Čl.4 bod 4.3, Čl.5 bod 5.6, Čl.6 bod 6.2), uzatvorenej medzi Poštovou bankou, a.s., IČO: 31 340 890, sídlo: Bratislava 811 02, Dvořákovo nábrežie 4 a žalovaným v znení:

Bod 2.3

Klient vyhlasuje, že nemá** osobitný vzťah k Banke v zmysle ZoB a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto zmluvy a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, keď sa banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.

Čl.4 bod 4.3

V prípade, že Dlžník odstúpi od ZoÚ v zmysle bodu 6.8 a nedodrží stanovenú lehotu na zaplatenie istiny a úroku, táto dlžná čiastka sa mu bude úročiť zmluvnou Úrokovou sadzbou a úrokom z omeškania.

Čl.5 bod 5.6

Platby Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí : (1) na poplatky podľa Sadzobníka, (2) na úrok z omeškania,(3) na úrok z úveru, (4) splátka istiny úveru.

Čl.6 bod 6.2

Ak Klient: je v omeškaní s platením čo i len jednej splátky v plnej resp. čiastočnej výške, alebo poskytol Banke nepravdivé údaje (napr. v predložených dokladoch, formulári ZoÚ), alebo na majetok Klienta, alebo exekúcia, alebo Klient zomrel, je Banka oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva.

sú neprijateľné zmluvné podmienky.

- vyhovel vzájomnej žalobe zo dňa 20.10.2017 a určil, že zmluvné podmienky v Zmluve o úvere č. 7374340787 zo dňa 20.12.2012 (Bod 2.4) a v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička k Zmluve o úvere č. 7374340787 zo dňa 20.12.2012 (Čl.4 bod 4.3, Čl.5 bod 5.6, Čl.6 bod 6.2) uzatvorenej medzi Poštovou bankou, a.s., IČO: 31 340 890, sídlo: Bratislava 811 02, Dvořákovo nábrežie 4 a žalovaným v znení:

Bod 2.4

Klient vyhlasuje, že nemá** osobitný vzťah k Banke v zmysle ZoB a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto zmluvy a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, keď sa banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.

Čl.4 bod 4.3

V prípade, že Dlužník odstúpi od ZoÚ v zmysle bodu 6.8 a nedodrží stanovenú lehotu na zaplatenie istiny a úroku, táto dlžná čiastka sa mu bude úročiť zmluvnou Úrokovou sadzbou a úrokom z omeškania.

Čl.5 bod 5.6

Platby Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí : (1) na poplatky podľa Sadzobníka, (2) na úrok z omeškania,(3) na úrok z úveru, (4) splátka istiny úveru.

Čl.6 bod 6.2

Ak Klient: je v omeškaní s platením čo i len jednej splátky v plnej resp. čiastočnej výške, alebo poskytol Banke nepravdivé údaje (napr. v predložených dokladoch, formulári ZoÚ), alebo na majetok Klienta, alebo exekúcia, alebo Klient zomrel, je Banka oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva.

sú neprijateľné zmluvné podmienky.

31. Písomným podaním zo dňa 31.10.2017 právny zástupca žalobcu opätovne tvrdil, že preukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu v spore. Uviedol tiež, že úlohou zákonnej úpravy je zabezpečiť, aby spotrebiteľ vedel posúdiť rozsah svojho záväzku, požiadavka, aby úverová zmluva obsahovala rozklad jednotlivých splátok v členení na istinu, úrok a poplatky nie je v súlade s požiadavkami Smernice 2008/48/ES. Z uvedeného vyplýva, že ani sankcia v podobe toho, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, ak neobsahuje rozklad jednotlivých splátok v členení na istinu, úrok a poplatky, nie je primeraný. Zmluva o úvere obsahuje požadované náležitosti, keďže sa v nej uvádza výška úveru, úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou, výška mesačnej splátky, RPMN banky v percentách, priemerná RPMN na trhu, celková výška úveru, dátum prvej splátky, dátum nasledujúcich splátok, počet mesačných splátok, dátum konečnej splatnosti úveru. Vzhľadom na vyššie uvedené považuje za absolútne dostatočné a v súlade so zákonom, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje vyčíslenie istiny, úroku a poplatku a zároveň určuje počet, výšku a termíny jednotlivých splátok, ktorými sa má táto celková čiastka splatiť. Vyvstáva otázka, aký vplyv na vedomosť spotrebiteľa o tom, v akej výške si berie úver, v akých splátkach, a v akom termíne ho bude splácať, koľko preplatí, má absencia rozdelenia splátky na istinu, úrok a poplatok, priemerný spotrebiteľ pri uzatvorení zmluvy neskúma jednotlivé splátky čo do započítania na istinu, úroky, a prípadne poplatky, avšak zaujíma ho, koľko zaplatí za celý úver na záver. Zmluva o úvere sa uzatvára za princípu dobrej viery veriteľa ako i spotrebiteľa, že bude úver splatený riadne a včas. Absencia rozdelenia splátky nemá vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku. Zhrnutím uvedeného dospieva k nasledujúcim záverom: rozdelenie splátky na istinu, úrok a poplatok odporuje Smernici 2008/48, sankcia bezúročnosti úveru môže byť uplatnená v prípade absencie takej náležitosti zmluvy o úvere, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, požiadavka na rozdelenie každej splátky by mala mať reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uvádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok. Úlohou zákonnej úpravy je zabezpečiť, aby spotrebiteľ vedel posúdiť rozsah svojho záväzku. Zmluva o úvere obsahuje všetky požiadavky, ktoré zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, vychádzajúc pritom z pre Slovenskú republiku záväzného rozsudku Súdneho dvora vo veci č. C-42/15, Home Credit Slovakia. V tomto rozsudku Súdny dvor ES uviedol, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti podľa článku 10 ods. 2 Smernice, sankcia v podstate toho, že zmluva sa považuje za zmluvu bez úrokov a bez poplatkov, je primeraná len v prípade, ak ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Ďalej Súdny dvor v uvedenom rozsudku tiež uviedol, že smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere výpis vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá by spresňovala, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré smernica neustanovuje. Ustanovenie článku 10 ods. 2 písm. h/ by sa nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti než sú tie, ktoré vymenúva článok 2 ods. 2 Smernice. Za týchto okolností potom súd uviedol, že článok 23 Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu bez úrokov a bezpoplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Pre uplatniteľnosť smernice 2008/48/ES, ktorá inak automaticky vyplýva zo skutočností, že zákon č. 129/2010 Z.z. bol uzatvorený na jej základe a teda je potrebné ho vykladať v intenciách smernice a súčasne smernica zakotvuje zápas odchýlenia sa od jej ustanovení, výkladom

Európskeho Súdneho dvora sa musí riadiť nielen súd, ktorý o výklad požiadal, či štát alebo inštitúcia EÚ, ktorej je rozhodnutie určené, ale všetky členské štáty, ich orgány, ako aj samotné orgány EÚ. Judikatúra ESD má preto povahu prameňa európskeho práva. Zároveň platí, že ak je akékoľvek vnútroštátne právo v rozpore s európskym právom, orgány daného štátu ho nemajú uplatňovať. Smernica je záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená, pokiaľ ide o výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom voľba foriem a prostriedkov sa ponecháva na vnútroštátne orgány. Smernica je teda adresovaná členským štátom, ktoré majú povinnosť ju transponovať v predpísanej lehote do svojho vnútroštátneho právneho poriadku. Členské štáty si pri transpozícii smernice zachovávajú určitú mieru diskrečnej právomoci a sú viazané iba cieľom preberanej smernice a nie prostriedkami na jeho dosiahnutie. Žalovaný poznal výšku úveru, výšku celkových nákladov, výšku mesačnej splátky, počet mesačných splátok, výšku zmluvného úroku, termín konečnej splatnosti úveru, výšku RPMN banky. Žalovaný tak presne vedel, koľko z toho čo zaplatí, prípadne na príslušenstvo, pretože bolo vyjadrené celkovou výškou nákladov. Žalovaný nemohol mať žiadne pochybnosti o výške svojho záväzku. Pri hodnotení neprijateľných podmienok k zmluve, ako aj pri sankcionovaní zmlúv bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou, má zvlášť zásadný význam kvalifikácia takzvaného priemerného spotrebiteľa, ktorá podlieha časovým zmenám tak, ako sa úroveň informovanosti spotrebiteľa logicky postupne zvyšuje. Napriek tomu, že ochrana spotrebiteľa je považovaná za jedno z nosných hľadísk tak vnútroštátnej ako aj úniijnej legislatívy, nie je prijateľné, aby podnikateľ niesol všetky riziká zmluvného vzťahu a spotrebiteľ neniesol fakticky žiadnu zodpovednosť. Takýto prístup by bol zneužitím práva v rozpore so základnými zásadami právnej spoločnosti, podľa ktorých je okrem iného nevyhnuté požadovať uplatňovanie zodpovedajúcej miery zodpovednosti za vlastné právne záväzné konanie. Súčasná línia posudzovania priemerného spotrebiteľa sa výrazne posunula od jeho považovania za naivného a nepozorného, až sa postupom času vymedzil priemerný spotrebiteľ, na ktorého bola prenesená istá povinnosť aktivity, keď ESD uviedol, že od spotrebiteľa sa vyžaduje určité kontrolné úsilie, aby zistil, aký tovar vlastne kupuje. V ustanovení § 35 ods. 4 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách sú uvedené osoby, ktoré majú osobitný vzťah k banke. Fyzické osoby uvedené v tomto ustanovení, ktoré explicitne definuje, koho možno považovať za osobu s osobitným vzťahom k banke, predstavujú kategóriu tých osôb, ktoré so zákonom o bankách pracujú a preto im z ich činnosti musí byť zrejmé, že sú osobami s blízkym vzťahom k banke. Všetky ostatné osoby, nie sú osobami s blízkym vzťahom k banke. Podľa žalobcu je však zmluvné dojednanie, podľa ktorého spotrebiteľ vyhlasuje, že nemá osobitný vzťah k banke, neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože pre spotrebiteľa ako „neprávnik“ je obsahovo neurčité a nepostačuje, aby vedel vyhodnotiť, či má alebo nemá osobitný vzťah k banke. V prvom rade nie všetci spotrebiteľa sú „neprávnicami“. Ďalším pravidlom taktiež v bežnej praxi je takzvaná „neznalosť zákona neospravedlňuje“. Pri stanovovaní takýchto podmienok sa vychádza z priemernej informovanosti verejnosti, t.j. tie osoby, ktoré majú blízky vzťah k banke, túto vedomosť majú, pretože vyplýva z výkonových činností. Nevedomosť jedného spotrebiteľa nemožno aplikovať všeobecne na všetky prípady. Namietal aj absenciu naliehavého právneho záujmu na určení, že zmluvné vyhlásenie spotrebiteľa, že nemá osobitný vzťah k banke, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože sa spotrebiteľove postavenie ani v prípade, ak by súd rozhodol, že predmetné vyhlásenie spotrebiteľa je neprijateľnou podmienkou, žiadnym spôsobom nezmení. Tu uvedená podmienka nie je spôsobilá privodiť spotrebiteľovi horšie postavenie. Jej účelom je ochrana pred manipulatívnym získavaním výhodnejších úverov. Žalobca vo svojej argumentácii vychádza z následkov nepravdivého vyhlásenia o osobitnom vzťahu k banke, za ktorú má len predčasnú splatnosť úveru. Podľa bodu 4.1 zmluvy o úvere je však následkom aj neplatnosť zmluvy o úvere. S neplatnosťou právneho úkonu súvisí aj vrátenie si vzájomne poskytnutých plnení, preto v danom prípade nemožno hovoriť o slabšom postavení spotrebiteľa. Absentuje naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky. Podľa žalobcovho názoru je potrebné ustanovenie § 53 ods. 9 OZ vykladať tým spôsobom, že vymedzuje možnosť veriteľa zosplatniť celý úver len na prípady omeškania dlžníka. Žalovaného názor je však nesprávny, pretože predmetom ustanovenia § 53 ods. 9 OZ je časová limitácia uplatnenia zosplatnenia celého úveru, nie podmienenie aplikovateľnosti ustanovenia § 565 výlučne omeškaním dlžníka. Keďže zákon neobsahuje žiaden zákaz, podľa ktorého by bolo možné zosplatnenie celého úveru aplikovať výlučne na omeškania dlžníka, je vzhľadom na ust. § 2 ods. 3 OZ možné použiť tento inštitút i na iné dohodnuté prípady. Žalovaný úpravou predčasného splatenia žiadnym spôsobom neprimerane nezasahuje do práv spotrebiteľa. Zo štylizácie citovanej žalobcom je zrejmé, že k takémuto konaniu by bol žalovaný donútený konaním žalobcu. Žalovaný nie je vystavený neistote, pretože žalobca sa nemôže od taxatívne vymenovaných predpokladov vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru odchýliť. Obchodné podmienky dávajú banke možnosť a nie automatickú povinnosť vyhlásiť predčasnú splatnosť celého úveru, preto nemožno hovoriť o okamžitom následku, ako nesprávne dedukuje žalovaný. Žalovaný súčasne nepreukázal naliehavý právny záujem na určení

neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky. Spôsob započítania platieb na poplatky, úroky a istiny vychádza z obchodnoprávneho charakteru zmluvy o úvere. Majú za to, že nemožno ani v tomto prípade hovoriť o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, pretože pri splnení všetkých zmluvných podmienok spotrebiteľa nijako neznevýhodňuje. Už pri uzatváraní zmluvy o úvere totiž tento presne vie, aká bude celková výška nákladov, ak sa bude pridrižovať ustanovení zmluvy. Ak dlžník nebude plniť svoje povinnosti zo zmluvy riadne a svojím slobodným a vážnym podpisom zrozumiteľne ich akceptuje, stane sa nimi viazaný. Možno teda hovoriť o rozhodnutí spotrebiteľa započítavať platby spôsobom dohodnutým v zmluve. Je logické, že pri porušení povinnosti riadneho plnenia zo zmluvy o úvere si spotrebiteľ sám svojím konaním navýši dlžnú sumu, za takéto jeho konanie a za prípadné následky s tým súvisiace však zodpovedá sám. V danom prípade nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože spôsob započítavania platieb, výška úrokov, a celková výška nákladov, ktoré spotrebiteľ uhradí v prípade čerpania úveru, mu je známa pred podpisom zmluvy o úvere. Je na jeho slobodnej vôli, či na tieto podmienky pristúpi. Má za to, že o neprijateľnej podmienke by bolo možné hovoriť v prípade, pokiaľ by veriteľ mohol svojvoľne meniť započítavanie splátok na istinu a úroky, a poplatky, čo však v prípade, kde spotrebiteľ pred podpisom zmluvy vie presne, koľko zaplatí a akým spôsobom, je absolútne vylúčené. Nemožno tak hovoriť ani o svojvôli veriteľa. V zmysle uvedeného tak bez ohľadu na spotrebiteľský charakter, nie je spornou otázka, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom. Žalobca postupoval v súlade so zákonom, keď započítaval úhradu najskôr na úroky a až následne na istinu. Podľa § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka, pri plnení peňažného záväzku sa započítava platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak. V zmysle rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13.5.2014, sp.zn. 2Cob/326/2012, Obchodný zákonník vychádza zo zásady, že prvoradý význam pri určení, na ktorý záväzok sa poskytnuté plnenie započíta, má vôľa dlžníka. Dlžník svojím jednostranným vyhlásením rozhoduje o tejto skutočnosti. Vyhlásenie dlžníka zákon časovo viaže v tom zmysle, že dlžník ho musí urobiť pri plnení. Vyhlásenie dlžníka o započítaní plnenia urobené neskôr nemá význam, lebo pri plnení dôjde k uplatneniu dispozitívneho pravidla obsiahnutého v § 330 Obchodného zákonníka. Toto ustanovenie rozlišuje pravidlá všeobecné pre všetky plnenia (§ 330 ods. 1) a špeciálne pravidlá pre peňažné plnenia (§ 330 ods. 2, 3 a 4). Poukázal aj na nesprávny výklad ust. § 566 ods. 2 OZ, ktorého porušenie žalovaný namietal. Ide totiž o dispozitívne ustanovenie, umožňujúce dohodu strán od neho sa odchyliť. Preto ak zmluva o úvere obsahuje ustanovenie, odchyľujúce sa od predmetného znenia, nezakladá to automaticky porušenie zákona, či neprijateľnosť zmluvnej podmienky. Žalovaný pri žiadnej zo svojich platieb neurčil, že sa má započítavať výlučne na istinu. Zmluvná podmienka, ktorá je v súlade s platnou právnou úpravou, je platná. Žalovaný nepreukázal naliehavý právny záujem a to ani na určení bezúročnosti zmluvy o úvere, ani na určení neprijateľnosti zmluvných podmienok. Má za to, že vzájomná žaloba na určenie nie je dôvodná, pretože jej výsledkom nebude úplne vyriešenie potencionálnej spornosti, pokiaľ by jej súd chcel vyhovieť. Majú tiež za to, že žalovaný nie je ani aktívne legitimovaný na podanie takéhoto druhu vzájomnej žaloby výlučne na určenie neprijateľných zmluvných podmienok a to v zmysle ust. § 302 CSP. Pre potvrdenie svojho názoru citovali z viacerých rozhodnutí súdov vrátane Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NSSR“), podľa ktorých žalobe chýba naliehavý právny záujem (uznesenie NSSR sp.zn. 1M Cdo 1/2009, rozsudok NSSR sp.zn. 3Cdo/112/2004 /81/2006 ZSP/, rozsudok NSSR sp.zn. 4Cdo/49/2003 /75/2003 ZSP/, rozsudok NSSR sp.zn. 5Cdo/548/2015, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/325/2016, a rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 25Co/531/2015 zo dňa 16.11.2016). Podľa rozsudku NSSR sp.zn. 3Cdo/112/2004, určovací žaloba nie je spravidla opodstatnená najmä vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplne vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva alebo ak požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je (nie je) právny vzťah alebo právo, za neprípustnú určovaciu žalobu, ktorá neslúži potrebám praktického života, spornosť nerieši (neodstraňuje) a len vedie k nárastu počtu súdnych sporov.

32. Elektronickým podaním zo dňa 23.11.2017 právny zástupca žalovaného reagoval k podaniu žalobcu z 31.10. 2017. Opätovne zotrval na svojom právnom názore, že právny predchodca žalobcu pred postúpením pohľadávky na žalobcu nepostupoval v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. K tvrdeniu žalobcu, že „Žalovaný poznal výšku úveru, výšku celkových nákladov, výšku mesačnej splátky, počet mesačných splátok...“ uviedol, že toto tvrdenie pravdivé nie je. Žalobca uviedol v predmetných zmluvách o úvere nesprávne celkovú výšku nákladov, resp. údaj o RPMN. V zmluve o úvere č. 8414322712 (ÚZ 2) právny predchodca žalobca uvádza celkovú výšku nákladov 1.800,59 eur. Celková výška nákladov má predstavovať rozdiel medzi celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť a istinou úveru. V tomto prípade je celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť 4.700,88 eur (počet splátok vynásobený výškou splátky). Istina úveru je 2.600 eur. Celková výška nákladov teda v skutočnosti predstavuje sumu 2.100,88 eur a nie sumu 1.800,59 eur, v dôsledku čoho je v zmluve o

úvere nesprávne uvedený referenčný údaj, predstavujúci percentuálne vyjadrenie celkových nákladov úveru, t.j. RPMN (ročná percentuálna miera nákladov je v skutočnosti 24,33 %). V zmluve o úvere č. 7374340787 (ÚZ 1) právny predchodca žalobcu uvádza celkovú výšku nákladov 4.064 eur. Celková výška nákladov má predstavovať rozdiel medzi celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť a istinou úveru. V tomto prípade je celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť 10.733,04 eur (počet splátok vynásobený výškou splátky). Istina úveru je 6.050 eur. Celková výška nákladov teda v skutočnosti predstavuje sumu 4.683,04 eur a nie sumu 4.064 eur, v dôsledku čoho je v zmluve o úvere nesprávne uvedený referenčný údaj, predstavujúci percentuálne vyjadrenie celkových nákladov úveru, t.j. RPMN (ročná percentuálna miera nákladov je v skutočnosti 23,36 %). Možno konštatovať, že v oboch zmluvách o úvere absentuje, resp. je nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zotrval tiež na tom, že v oboch úverových zmluvách absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z.. V tejto súvislosti poukázal tiež na to, že zákonom stanovené a vyžadované presné členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň, aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj nároky, na ktoré nemá právo. Zmyslom a účelom zákona je v tomto prípade aj poskytnutie ochrany spotrebiteľovi, keďže informácia spotrebiteľa o úrokoch a poplatkoch má podstatný význam z dôvodu, že prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať a byť hneď od počiatku oboznámený s rozsahom svojho záväzku. Špecifikácia má svoj význam z dôvodu transparentnosti plnenia. V prípade neplatnosti napríklad poplatku spotrebiteľ nemá v zmluvách veriteľa presne uvedenú časť splátky po odpočítaní prípadnej neplatnosti poplatku. To isté platí aj v prípade neplatnosti časti o úrokoch. Spotrebiteľ by sa dostal do stavu právnej neistoty vo vzťahu k otázke, akú časť splátky má platiť v prípade neplatnosti úrokov.

33. V reakcii na argumentáciu žalobcu, že medzi Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS a zákonom o spotrebiteľských úveroch, ktorý vymedzuje obsah zmlúv o úvere prísnejšie ako smernica, existuje určitý kvalitatívny rozdiel pri vymedzení niektorých obligatórnych náležitostí („výška, počet a frekvencia splátok“ podľa smernice naproti tomu „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ podľa slovenského zákona o spotrebiteľských úveroch), právny zástupca žalovaného v podaní zo dňa 23.11.2017 uviedol, že pokiaľ by vnútroštátne súdy začali automaticky vykladať vnútroštátne právo v súlade so smernicou, išlo by zároveň o výklad contra legem, ktorý tvorí prekážku priznania nepriameho účinku smernice, čiže prekážku eurokomformného výkladu vnútroštátneho práva. Ak by nastal stav, že by súdy na základe rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C 42/15 -Bíróová, bez zváženia všetkých súvislostí, začali rozhodovať „úplne naopak“, hoci je naďalej platný a účinný ten istý zákon, išlo by jednoznačne o porušenie princípu právnej istoty. Poukazujeme na čl. 2 ods. 2 CSP, ktorý garantuje pri rozhodovaní sporov naplnenie princípu právnej istoty, t.j. stavu, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Pre prípad, že súd prizná nepriamy účinok smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 dal do pozornosti, že v súvislosti s citovaným rozsudkom Súdneho dvora EÚ je potrebné mať na zreteli, že Súdny dvor EÚ vo svojom rozsudku na viacerých miestach zdôrazňuje a pripomína požiadavky, ktoré dodávatelia vo veľkom rozsahu porušovali a porušujú. Konkrétne ide o požiadavky určitosti, stručnosti, presnosti, jasnosti a zrozumiteľnosti, ktoré musia dodávatelia dodržiavať v zmluvných vzťahoch so slabšou zmluvnou stranou.

34. K neprijateľným zmluvným podmienkam v súvislosti so zmluvnými ustanoveniami, resp. ustanoveniami obchodných podmienok spĺňajúce kritéria neprijateľných zmluvných podmienok právny zástupca žalovaného v podaní zo dňa 23.11. 2017 uviedol, že poukazuje najmä na skutočnosť, že Poštová banka ako bankový subjekt bol povinný v rámci prípravy zmluvy o úvere a obchodných podmienok dodržiavať odbornú starostlivosť pri formulovaní jednotlivých ustanovení. Považuje za nemiestnu snahu žalobcu v štádiu, keď má dôjsť k ex offo súdnej kontrole neprijateľných zmluvných podmienok, aby prenášal zodpovednosť na spotrebiteľa za niečo, čo nijakým spôsobom nemohol spotrebiteľ ovplyvniť. Súhlasí s tézou o „priemernom spotrebiteľovi“, avšak v kvalitatívne odlišných situáciách ako je riešenie právneho posúdenia jednotlivých zmluvných podmienok ako neprijateľných zmluvných podmienok. Primárne je tu však dodávateľ (dodávatelia), ktorého ľahkovážnosť pri odbornej starostlivosti viedla následne k identifikácii jednotlivých neprijateľných zmluvných podmienok, prítomných v zmluve o úvere a v obchodných podmienkach.

35. V emailovom podaní zo dňa 23.11.2017 právny zástupca žalobcu uviedol, že nie sú pravdivé tvrdenia právneho zástupcu žalovaného, že nebol zo strany žalobcu dodržaný postup pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Tieto skutkové tvrdenia

právneho zástupcu žalovaného sú nepravdivé a žalobca ich popiera. Upozornením č. 7374340787-Výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 2.9.2014 bol žalovaný upozornený, že ku dňu 28.8.2014 je pohľadávka žalobcu viac ako tri mesiace po lehote splatnosti. Upozornením č. 8414322712-Výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 2.9.2014 bol žalovaný upozornený, že ku dňu 28.8.2014 je pohľadávka žalobcu viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti. Výzvou č. 734340787 zo dňa 16.9.2014 žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný ku dňu 16.9.2014. Výzvu žalovaný prevzal dňa 19.9.2014. Výzvou č. 8411322712 zo dňa 16.9.2014 žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný ku dňu 16.9.2014. Žalobca má teda za to, že postup vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru bol v súlade s príslušnými ustanoveniami OZ a zákona o bankách. K skúmaniu bonity žalovaného uviedol, že výdavky žalovaného pri uzatváraní zmluvy o úvere č. 7374340787 boli overené dopytom do úverového registra. Išlo o konsolidačný produkt všetkých úverov v PABK (51,29+50,29+26,69+59,29=187,49) s novou splátkou 143 eur mesačne. Pretože splátka novo poskytovaného úveru 143 eur bola nižšia ako zanikajúce splátky (187 eur), finančná analýza bola vyhotovená ako vyhovujúca s príjmom žalovaného 450 eur (dáta dopytu SRBI). Výdavky žalovaného pri uzatváraní zmluvy o úvere č. 8414322712 boli overené dopytom do úverového registra. Príjem bol overený dopytom do SP, pričom banka sa dopytovala na 90% deklarovaneho príjmu (ako odchýlka nepriameho overenia príjmu v SP), tento príjem bol potvrdený a banka akceptovala klientom deklarovany príjem 450 eur. Pretože žalovaný uviedol rodinný stav ženatý, a príjem v domácnosti vo výške 900 eur, banka akceptovala túto výšku príjmu. Finančná analýza platná v tom čase bola vyhovujúca pre poskytnutie nového úveru vo výške 2.600 eur na 6 rokov s mesačnou splátkou 65,29 eur s poistením (dáta dopytu SP, dáta dopytu EOS KSI).

36. Písomné doklady, ktoré podľa žalobcu preukazujú, že ich právny predchodca pred uzavretím ÚZ 1 a ÚZ 2 so žalovaným, skúmal bonitu žalovaného (dáta dopytu SP, dáta dopytu EOS KSI) sú založené v spise na č. I. 185 až 193.

37. Z vkladových listov žalovaný preukázal, že po podaní žaloby vo veci sp. zn. 12Csp/116/2017 žalovaný žalobcovi uhradil z úveru, poskytnutého mu z ÚZ 1 spolu sumu 400 eur. 19.6. 2017 sumu 100 eur, 20.7. 2017 sumu 100 eur, 21.8. 2017 sumu 100 eur (zaplatenie vyššie uvedených súm žalobca zohľadnil pri čiastočnom späťvzati žaloby) a 21.9. 2017 sumu 100 eur.

38. Z vkladových listov (č. I. 103 až 106 spisu sp. zn. 15Csp/117/2017) žalovaný preukázal, že po podaní žaloby vo veci sp. zn. 15Csp/117/2017, žalobcovi uhradil z úveru, poskytnutého mu z ÚZ 2 spolu sumu 200 eur. 19.6. 2017 sumu 50 eur, 20.7. 2017 sumu 50 eur, 21.8. 2017 sumu 50 eur a 21.9. 2017 sumu 50 eur.

39. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní pred súdom predovšetkým namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v konaní. Mal za to, že výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 16.9.2014, ktorou zosplatňoval právny predchodca žalobcu úvery, v ktorej súčasne určoval lehotu na plnenie pohľadávky, nemožno považovať za výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože v zmysle zákona o bankách sa predpokladá odoslanie písomnej výzvy banky vo vzťahu k záväzku, ktorý sa už stal splatným, čo v danom prípade splnené nebolo. Z oboch výziev zo dňa 16.9.2014 je evidentné, že banka určuje dodatočnú lehotu na splnenie záväzku 10 dní a pokiaľ záväzok splnený v tejto lehote nebude, tak upozornila na možnosť ďalšieho postupu vymáhania. Vôbec tu nie je žiadna zmienka o postúpení pohľadávky. Účelom samotného ust. § 92 ods. 8 je primárna ochrana bankového tajomstva, a tento postup v danom prípade dodržaný nebol, preto nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na aktuálneho žalobcu ani v jednom z oboch spojených vecí. Podľa jeho názoru, Poštová banka zlyhala pri overovaní bonity žalovaného. Poukázal na tlačivá oboch úverových zmlúv, ktoré boli uzavreté zrejme súčasne, vychádzajúc z dátumov prvých splátok. V ÚZ 2 sa uvádza čistý mesačný príjem domácnosti žalovaného vo výške 900 eur, pričom v ÚZ 1 sa uvádza čistý príjem zo mzdy 450 eur. Toto evokuje k tomu, že určitým spôsobom boli vybrané údaje o príjme žalovaného, ktorý hoci je dôchodca a poberá dôchodok 500 eur mesačne, aj v tom čase, v r. 2012, pracoval a zarábal cca 350 eur mesačne, čo spolu predstavovalo spolu sumu asi 850 eur mesačne. Tento dôchodok je na pomery slovenského dôchodcu v Slovenskej republike vysoký a slušný, avšak nijako neboli zohľadnené v tom čase existujúce záväzky žalovaného, resp. spoločné záväzky v jeho domácnosti. Postup uzatvárania oboch úverových zmlúv aj v kontexte výpovede žalovaného z jeho pohľadu naznačuje účelovú snahu „predať úver za každú cenu“, bez ohľadu na schopnosť klienta ďalej splácať svoje záväzky, čo už samo o sebe, ak by to bolo preukázané, teda ak by neboli doložené doklady zo strany banky, že by skúmala bonitu klienta, tak takýto postup by bolo potrebné považovať za rozporný s dobrými mravmi, čo môže viesť k záveru o neplatnosti samotnej zmluvy.

40. Žalovaný na pojednávaní pred súdom uviedol, že v čase uzavretia ÚZ 1 a ÚZ 2 mali spolu s manželkou v „nebankovkách“ uzavreté viaceré zmluvy. Chceli všetky úvery „spojiť“, pričom sa dostal k informácii, že Poštová banka by úvery prefinancovala. Bolo mu povedané, že sa to tak, ako chcel, nedá

zrealizovať, všetky úvery spojiť, ale že mu môžu poskytnúť ďalšiu pôžičku. Bol v zlej situácii a preto si zobral aj ďalšiu pôžičku. Dostali sa do kolobehu, mali odrazu viacero pôžičiek, vec riešil cez Prvú oddĺžovaciu spoločnosť, cez ktorú spoločnosť sa dlh splácal sumou asi do 500 eur mesačne po dobu asi 3 roky a následne sa s manželkou obrátil na svojho právneho zástupcu. V čase, keď uzavrel zmluvu, peniaze potrebovali do domácnosti, zariaďovali sa a takisto potrebovali opraviť aj dom. Neuvedomovali si, že sa môžu dostať do takejto situácie. V čase, keď uzavrel zmluvu na sumu 6.050 eur, pracoval som ako SBS-kár v Bratislave. Chcel pôvodne spojiť predchádzajúce úvery, resp. pôžičky, do jednej. Bolo mu povedané, že sa to nedá, a preto mu navrhli uzavrieť najprv prvú zmluvu na sumu 2.600 eur, ide o ÚZ 2, ktorú uzavrel dňa 10.12.2012. Bolo mu po uzavretí ÚZ 2 povedané, že za 1-2 mesiace si bude môcť u nich ďalšie úvery spojiť do jedného. Pani, ktorá s ním jednala, mu ponúkla úver v sume 2.600 eur. Povedala mu, akú sumu z úveru bude splácať. Na okolnosti uzavretia tejto zmluvy sa už bližšie nepamätá, vie však, že tá pani nachystala všetky papiere. Nevedel sa vyjadriť ani k tomu, či s obsahom zmluvy bol riadne oboznámený, resp. či mal možnosť s obsahom zmluvy sa oboznámiť. Ak si v zmluve niečo aj prečítal, tak to bola výška pôžičky a výška mesačnej splátky. Nevedel, akú sumu z poskytnutého úveru musí vrátiť, ani to, dokedy by mal predmetný úver splácať, pretože vtedy ho tieto veci nezaujímali. Uviedol tiež, že okrem ÚZ 2 v čase uzavretia zmluvy s nijakými inými písomnosťami oboznámený nebol. Nepamätá sa, či spolu s úverovými zmluvami mu boli, resp. neboli predložené obchodné podmienky pre úver, resp. VOP k predmetnej zmluve. V skutočnosti nemal záujem zobrať si nový úver na sumu 2.600 eur, mal len záujem, aby všetky dovtedajšie úvery, ktoré mal, sa zlúčili do jedného úveru, aby s ním bola uzavretá jedna ďalšia zmluva o úvere, z ktorej by sa uhradzali všetky aj dovtedajšie úvery na podklade iných úverových zmlúv, ktoré mal už uzavreté. Nepamätá sa ani na bližšie okolnosti uzavretia ÚZ 1. Pred jej podpísaním sa s ňou oboznámil takisto len zbežne. Nepamätal si, či mu k ÚZ 1 bolo niečo povedané, či si obsah zmluvy, resp. v akom rozsahu, pred jej podpisom, prečítal ani to, či mu k ÚZ 1 boli bankou predložené nejaké obchodné podmienky, resp. či sa s ich obsahom vôbec oboznámil. Ako aj pri predchádzajúcej zmluve, zaujímala ho výška splátky, vedel o sume, ktorá mu z titulu úveru mala byť poskytnutá. Ďalšie veci ohľadne ÚZ 1 vzhľadom na to, že v tom čase pracoval, ho nejako nezaujímali. Predtým, ako uzavrel ÚZ 1 a ÚZ 2, mal uzavreté viaceré ďalšie úverové zmluvy s viacerými nebankovými spoločnosťami. V roku 2012 bol poberateľom dôchodku vo výške 500 eur mesačne a zarobil asi 350 eur mesačne netto. Jeho manželka v tom čase poberala dôchodok vo výške asi 370 eur mesačne. Potvrdil, že výzvy právneho predchodcu žalobcu zo dňa 16.9.2014 mu doručené boli. Do ÚZ 1 v skutočnosti nevpisoval nič, aj pokiaľ ide o žiadosť o poskytnutie úveru, túto časť zmluvy vypisoval za neho niekto iný. Keď zmluva bola celá vypísaná, bola mu daná na podpis a on ju podpísal. Nejaká slečna alebo pani vypisovala celú zmluvu pred ním, aj v bode 2 úverovej zmluvy. Zástupcom banky boli do ÚZ 1 zapísané aj údaje ohľadne poistenia, pričom sa nepamätá, že by sa ho zástupca banky pýtal na to, či chce byť poistený. To, že by mohol odmietnuť poistenie, mu asi povedané nebolo, inak by si to pamätal. Opätovne na pojednávaní pred súdom uviedol, že v prípade, ak by pohľadávka žalobcu bola čo i len z časti dôvodná, žiada, aby na úhradu dlžnej sumy aj s príslušenstvom, mu súd povolil 50 eur mesačné splátky, pretože v súčasnosti nie je v jeho možnostiach splácať dlh žalobcovi vyššou sumou.

41. Podľa § 145 ods. 1 a 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

42. Podľa § 146 ods. 1 veta prvá CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby nesúhlasí.

43. Z dôvodu, že žalovaný zaplatil žalobcovi po postúpení pohľadávky z úveru poskytnutého mu z ÚZ 1 sumu 300 eur (dňa 19.6. 2017 sumu 100 eur, dňa 20.7. 2017 sumu 100 eur a dňa 21.8. 2017 sumu 100 eur), vzal žalobca žalobu, ktorou sa domáhal zaplata istiny vo výške 5.735,57 eur s prísl., v časti žalovanej istiny vo výške 300 eur spolu s 19 %-ným ročným úrokom zo sumy 300 eur od 8.6. 2017 do zaplata a spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 100 eur od 19.6. 2017 do 19.7. 2017, zo sumy 100 eur od 20.7. 2017 do 20.8. 2017 a zo sumy 100 eur od 21.8. 2017 do zaplata späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť.

44. Žalovaný, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, s čiastočným späťvzatím žalobného návrhu na pojednávaní pred súdom súhlasil. Preto súd, akceptujúc dispozičné právo žalobcu s predmetom sporu, konanie vo vyššie uvedenej časti sporu zastavil (výrok I. rozsudku).

45. V ďalšom priebehu konania bolo povinnosťou súdu ex offio skúmať, či žalobca má v spore aktívnu vecnú legitimitáciu, resp. či žalované pohľadávky z oboch úverových zmlúv boli platne postúpené z bankového subjektu na žalobcu.

46. Podľa ust. § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

47. Podľa § 92 ods. 8 zákona Č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej aj len "zákon o bankách") účinného v čase postúpenia pohľadávok z oboch úverových zmlúv (13.6. 2017) z Poštovej banky, a.s., na žalobcu, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

48. Súd vecnú legitimitáciu skúma vždy aj bez návrhu a to aj v prípade, že ju žiadna zo strán sporu nenamieta (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009). V zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému zročnému dlhu a súčasne je banka povinná preukázať zaslanie a doručenie výzvy dlžníkovi, že dlžník je v omeškaní a preukázať dĺžku omeškania dlžníka so zaplatením viac ako 90 dní. Súd sa v konečnom dôsledku po vykonaní dokazovania vo veci nestotožnil s tvrdením právneho zástupcu žalovaného, a síce, že žalobca predmetnú listinu (výzva v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách) v konaní doposiaľ nepredložil a nepreukázal ani jej doručenie do sféry adresáta - dlžníka a teda, že pohľadávka banky tak nebola postupiteľná, pretože banka pred postúpením pohľadávky na iný subjekt písomne nevyzvala dlžníka na splnenie jeho záväzku, čo je podmienkou k platnému postúpeniu pohľadávky na iný subjekt. V konaní bolo preukázané z Aktuálneho stavu účtu k oboch úverovým zmluvám, že žalovaný bol v septembri 2014 v omeškaní splátok úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (v prípade ÚZ 1 v sume 927,05 eur a v prípade ÚZ 2 v sume 349,46 eur). Je síce pravda, ako ti tvrdil aj právny zástupca žalovaného, že zaslanie výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. by malo byť „spojené“ priamo s procesom postupovania pohľadávky na iný subjekt ako je banka, no na druhej strane nikde v zákone nie je uvedené, aký čas môže maximálne uplynúť medzi dorúčením výzvy na úhradu dlhu a postúpením pohľadávky z bankového subjektu na iný subjekt. Žalobca v konaní k oboch úverovým zmluvám predložil do spisu list zo dňa 16.9. 2014, ktorým jeho právny predchodca žalovanému oznámil, že jeho úverová pohľadávka sa týmto dňom stala splatnou a súčasne vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Vyššie uvedené listy podľa právneho názoru súdu spĺňajú náležitosti výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Keďže obe výzvy boli žalovanému dňa 19.9. 2014 riadne doručené a z Aktuálneho stavu úveru k oboch úverovým zmluvám jednoznačne vyplýva, že žalovaný bol ako dlžník po ich prevzatí v omeškaní so splnením svojich záväzkov z oboch zmlúv po dobu dlhšiu ako 90 dní, a teda možno právne uzavrieť, že žalobca je v konaní aktívne vecne legitimovaným subjektom. Súd sa nestotožnil ani s právnym názorom právneho zástupcu žalovaného, a síce, že aj v zmysle ust. § 525 OZ nemožno postúpiť predmetné pohľadávky, pretože ich obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Súd v tomto smere poukazuje na to, že medzi pohľadávkami, ktorých obsah sa postúpením nemení, patria peňažné pohľadávky, ako je tomu i v tomto prípade. Obsahom pohľadávky na peňažné plnenie je totiž povinnosť dlžníka plniť v peniazoch a právo veriteľa požadovať peňažné plnenie. Postúpením peňažnej pohľadávky sa postavenie dlžníka nezhoršuje. Zmena veriteľa peňažnej pohľadávky teda nemá vplyv na obsah pohľadávky. Na podporu tohto záveru súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 31.5. 2010, sp. zn. 29 Cdo 1610/2007, z odôvodnenia ktorého takisto vyplýva, že: „Dojednaniu, podľa ktorého možno meniť úverovú zmluvu len písomne, nebráni postúpenie pohľadávky z úveru v zmysle § 525 ods. 2 OZ. Zmluvou o postúpení pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, t. j. do právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom nastúpi nový veriteľ (postupník) namiesto pôvodného veriteľa (postupcu) bez toho, aby došlo k zmene obsahu záväzku. Tieto závery pritom uplatňuje najvyšší súd aj v situáciách, keď sa postupuje len časť pohľadávky“.

49. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

50. Podľa § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

51. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

52. Podľa § 2 písm. d/ citovaného zákona, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

53. Podľa § 9 ods. 2 písm. j/ a k/ zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

54. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1; b/ je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

55. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

56. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

57. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (v znení účinnom od 1.5.2014), orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

58. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

59. V predmetnej veci má súd preukázané, že sporové strany uzavreli dve zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú ako typ zmluvy upravené v Obchodnom zákonníku, pretože žalovaný požiadal žalobcu (resp. jeho právneho predchodcu) o pôžičku a na základe tejto žiadosti mu žalobca (jeho právny predchodca) poskytol v prípade ÚZ 1 úver za účelom splatenia predchádzajúcich úverov a v prípade ÚZ 2 bezúčelový úver. Svojou povahou ide však o spotrebiteľské úvery, na ktoré sa v čase vzniku zmluvného vzťahu vzťahoval zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom je zrejmé, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytoval dočasne peňažné prostriedky na základe zmlúv o úvere (ÚZ 1 a ÚZ 2) žalovanému ako spotrebiteľovi. Je nepochybné, že žalovaný v oboch zmluvných vzťahoch konal ako fyzická osoba spotrebiteľ.

60. Mechanizmus uzatvorenia oboch úverových zmlúv bol iný. Kým v ÚZ 2 si zmluvné strany dohodli všetky zmluvné podmienky v bode 2 predmetnej zmluvy, v ÚZ 1 najprv v bode 2 žalovaný požiadal banku o úver vo výške 6.050 eur s dobou splácania 6 rokov a požiadal o základný súbor poistenia schopnosti splácať úver a následne veriteľ v bode 3 úverovej zmluvy vyplnil všetky ostatné údaje, týkajúce sa tejto úverovej zmluvy. Z vyjadrenia žalovaného na pojednávaní pred súdom však vyplynulo, že obe úverové zmluvy podpisoval už riadne vyplnené (ÚZ 1 teda až po vyplnení údajov v bode 3).

61. V ÚZ 1 i v ÚZ 2 si žalovaný s veriteľom mal dohodnúť i poistenie úveru. V oboch zmluvách sa to realizovalo označením príslušného políčka krížikom, pričom žalovaný si z dvoch možností pri uzavretí každej úverovej zmluvy vybral možnosť základného súboru poistenia zodpovednosti schopnosti splácať úver. Je z obsahu oboch zmlúv zrejmé, že žalovaný pri ich uzavretí inú možnosť nemal, nemal teda ani možnosť prípadné poistenie odmietnuť. Z vyjadrenia žalovaného na pojednávaní mal súd

zistené, že žalovaný v podstate ani o poistení oboch úverov nevedel a poistiť úvery v skutočnosti ani nechcel. Poistenie schopnosti splácať oba úvery boli teda nevyhnutnou podmienkou pre uzavretie oboch úverových zmlúv. Išlo teda o náklad, ktorý do oboch zmlúv včlenil výlučne veriteľ a teda tento náklad (poplatok) mal byť zohľadnený aj v ročnej percentuálnej miere nákladov. Veriteľ takto vopred formuloval vyhlásenie o súhlase dlžníka s vopred naformulovanými zmluvnými podmienkami, ktoré obsahujú dôležité ustanovenia o právach a povinnostiach žalovaného ako dlžníka. Len veľmi ťažko možno predpokladať, že dlžník ako spotrebiteľ mal reálnu možnosť sa riadne oboznámiť s týmito zmluvnými podmienkami, a že ich v čase akceptácie zmlúv aj riadne prijal. Ide preto podľa názoru súdu o neplatné zmluvné dojednania podľa § 39 OZ a v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 OZ, pokiaľ žalovaný ako dlžník svojím podpisom nemá inú možnosť, len podpísať súhlas s poistením úveru, ktoré bolo v prípade oboch úverových zmlúv výlučne naformulované iba stranou veriteľa a neboli nijako individuálne vyjednané. V tejto časti sú teda obe úverové zmluvy neplatné (§ 41 OZ).

62. Súd preto skúmal, či obe úverové zmluvy majú náležitosti, ktoré vyžaduje ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd zistil, že v oboch úverových zmluvách je nesprávne uvedený údaj o celkovej výške nákladov. V zmluve o úvere č. 8414322712 (ÚZ 2) právny predchodca žalobca uvádza celkovú výšku nákladov 1.800,59 eur. Celková výška nákladov má predstavovať rozdiel medzi celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť a istinou úveru. V tomto prípade je celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť 4.700,88 eur (počet splátok 72 vynásobený výškou splátky 65,29 eur). Istina úveru je 2.600 eur. Celková výška nákladov teda v skutočnosti predstavuje sumu 2.100,88 eur (4.700,88 - 2.600) a nie sumu 1.800,59 eur. Z týchto dôvodov je v ÚZ 2 nesprávne uvedený údaj, predstavujúci percentuálne vyjadrenie celkových nákladov úveru, t.j. RPMN, ktorá je v skutočnosti 24,33 %. V zmluve o úvere č. 7374340787 (ÚZ 1) právny predchodca žalobcu uvádza celkovú výšku nákladov 4.064 eur. Celková výška nákladov má predstavovať rozdiel medzi celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť a istinou úveru. V tomto prípade je celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť 10.733,04 eur (počet splátok 72 vynásobený výškou splátky 149,07 eur). Istina úveru je 6.050 eur. Celková výška nákladov teda v skutočnosti predstavuje sumu 4.683,04 eur a nie sumu 4.064 eu. Z týchto dôvodov je v ÚZ 1 nesprávne uvedený údaj, predstavujúci percentuálne vyjadrenie celkových nákladov úveru, t.j. RPMN, ktorá je v skutočnosti 23,36 %. Z vyššie uvedeného matematického prepočtu je zrejmé, že v oboch zmluvách o úvere absentuje, resp. je nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v neprospech spotrebiteľa (v ÚZ 1 i ÚZ 2 je uvedená v nižšom rozsahu, než aká je skutočnosť). Je tiež pravda, ako to tvrdil i právny zástupca žalovaného, že ani jedna z úverových zmlúv neobsahuje, z čoho pozostávajú jednotlivé splátky oboch úverov, teda aká časť tejto splátky sa započítava na istinu úveru, aká časť na zmluvné úroky a aká časť na poplatky. Zákon č. 129/2010 Z.z. to v ust. § 9 ods. 2 písm. k/ vyžaduje.

63. Uvedené úverové zmluvy potom nemajú všetky náležitosti vyžadované zákonom. V zmluve absentujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j/ a k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto sa úver považuje podľa § 11 ods. 1 písm. a/ a b/ citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca mal teda voči žalovanému len nárok na priznanie nezaplatenej istiny z oboch úverov a na prípadné úroky z omeškania.

64. Pretože žalovaný si svoje zmluvné povinnosti z oboch úverových zmlúv neplnil, v súlade s ust. § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ oba úvery vyhlásil ku dňu 16.9. 2014 právny predchodca žalobcu predčasne splatnými. Predčasné splatenie úveru mal veriteľ so žalovaným dohodnuté v článku 6 bod 6.2 Obchodných podmienok pre úver.

65. Vzhľadom k tomu, že vo veci ide o nároky zo spotrebiteľských zmlúv, súd musel ex offo skúmať premlčanie nároku žalobcu podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Keďže podľa § 52 ods. 2 OZ na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia OZ, súd aj premlčanie nároku žalobcu posudzoval podľa ustanovení OZ.

66. Žalobné návrhy v oboch právnych veciach boli súdu doručené dňa 24.7. 2017, teda v lehote troch rokov od zosplatenia oboch úverov. Nárok žalobcu v oboch konaniach uplatnený teda premlčaný nebol.

67. Z Aktuálneho stavu úveru k ÚZ 1 ku dňu 7.6. 2017 mal súd zistené, že z poskytnutej istiny úveru vo výške 6.050 eur, žalovaný vrátil spolu sumu 3.824,67 eur a v ďalšom období od 19.6. 2017 do 21.8. 2017 sumu 300 eur (v tejto časti vzal žalobca žalobu vo veci sp. zn. 12Csp/116/2017 späť). Dňa 21.9. 2017 uhradil žalovaný žalobcovi ešte sumu 100 eur (č. l. 106 spisu sp. zn. 15Csp/117/2017). Spolu teda žalovaný zaplatil žalobcovi z úveru ÚZ 1 spolu sumu 4.224,67 eur (3.824,67 + 400). Pokiaľ žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu tvrdil, že po 19.5. 2017 zaplatil žalobcovi z ÚZ 1 spolu sumu 450 eur (teda o 50 eur viac), súd konštatuje, že zaplatenie ďalšej sumy 50 eur žalovaný súdu nijako nepreukázal, hoci tvrdil, že o tom súdu poskytne dôkaz - vkladový list. Rozdiel, sumu 1.825,33 eur (6.050 - 4.224,67) je povinný žalovaný žalobcovi zaplatiť.

68. Keďže úverovú istinu z ÚZ 1 žalovaný neuhradil riadne a včas, vznikol žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Do zosplatenia úveru právnym predchodcom žalobcu (16.9. 2014) dlhoval žalovaný žalobcovi podľa Aktuálneho stavu úveru k ÚZ 1 a písomného vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu (č. l. 103) zo zmluvne dohodnutých splátok, ktoré sa mali realizovať len na istinu, sumu 14,87 eur. Ďalej mal žalobca nárok na úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.225,33 eur (6.050 - 3.824,67) od 17.9. 2014 do 18.6. 2017, na úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.125,33 eur od 19.6. 2017 do 19.7. 2017, na úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.025,33 eur od 20.7. 2017 do 20.8. 2017, na úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.925,33 eur od 21.8. 2017 do 20.9. 2017 a na úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.825,33 eur od 21.9. 2017 do zaplatenia.

69. Súd teda uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi časť nezaplatenej istiny z úveru ÚZ 1 vo výške 1.825,33 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania z jednotlivej dlžnej časti istiny ako to vyplýva z bodu 68 odôvodnenia tohto rozsudku.

70. Z Aktuálneho stavu úveru k ÚZ 2 ku dňu 7.6. 2017 mal súd zistené, že z poskytnutej istiny úveru vo výške 2.600 eur, žalovaný vrátil spolu sumu 1.760,19 eur a v ďalšom období od 19.6. 2017 do 21.9. 2017 spolu sumu 200 eur (19.6. 2017 50 eur, 20.7. 2017 50 eur, 21.8. 2017 50 eur a 21.9. 2017 50 eur - vid' č. l. 103 až 106 spisu sp. zn. 15Csp/117/2017). Spolu teda žalovaný zaplatil žalobcovi z úveru ÚZ 2 spolu sumu 1.960,19 eur. Rozdiel, sumu 639,81 eur (2.600 - 1.960,19), je povinný žalovaný žalobcovi zaplatiť.

71. Keďže úverovú istinu z ÚZ 2 žalovaný neuhradil riadne a včas, vznikol žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Do zosplatenia úveru právnym predchodcom žalobcu (16.9. 2014) dlhoval žalovaný žalobcovi podľa Aktuálneho stavu úveru k ÚZ 2 a písomného vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu (č. l. 41) zo zmluvne dohodnutých splátok, ktoré sa mali realizovať len na istinu, sumu 4,42 eur. Ďalej mal žalobca nárok na úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 839,81 eur (2.600 - 1.760,19) od 17.9. 2014 do 18.6. 2017, na úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 789,81 eur od 19.6. 2017 do 19.7. 2017, na úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 739,81 eur od 20.7. 2017 do 20.8. 2017, na úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 689,81 eur od 21.8. 2017 do 20.9. 2017 a na úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 639,81 eur od 21.9. 2017 do zaplatenia.

72. Súd teda uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi časť nezaplatenej istiny z úveru ÚZ 1 vo výške 639,81 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania z jednotlivej dlžnej časti istiny, ako to vyplýva z bodu 71 odôvodnenia tohto rozsudku.

73. V prevyšujúcej časti, po čiastočnom zastavení žaloby vo veci sp. zn. 12Csp/116/2017, súd žalobné nároky žalobcu z oboch úverových zmlúv ako nedôvodné z vyššie uvedených dôvodov zamietol (v nepriznanej zaplatennej časti istiny z ÚZ 1, zmluvné úroky a časť nepriznaných úrokov z omeškania).

74. Súčasne súd žalobcovi prisúdenu istinu, spolu s príslušenstvom (úrokmi z omeškania), povolil zaplatiť žalovanému podľa § 232 ods. 4 CSP, na jeho žiadosť, pravidelnými mesačnými splátkami po 50 eur, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozhodnutia až do úplného zaplatenia dlžného plnenia, pod následkom straty výhody splátok a zročnosti celého dlhu, v prípade nezaplatenia jednej zo splátok riadne a včas, prihliadajú na celkové príjmy a náklady u žalovaného a jeho manželky (príjmy vo výške 1.411 eur a náklady vo výške asi 938 eur - bod 28 odôvodnenia tohto rozsudku), majú za to, že vzhľadom na výšku dlhu žalovaného nebude žalobcovi úhradou žalovanej pohľadávky spolu aj s príslušenstvom v 50 eur mesačných splátkach spôsobená žiadna ujma, naopak, v prípade, ak by súd žiadosti žalovaného nevyhovел, mohol by sa žalovaný aj so svojou manželkou dostať do existenčných problémov. Súd povolil žalovanému uhradiť dlh žalobcovi v splátkach aj s prihliadnutím na postoj žalovaného k veci, ktorý so súdom spolupracoval, mal záujem vec riešiť a dostavil sa aj na obe pojednávania súdu.

75. Vzájomné žaloby žalovaného proti žalobcovi, doručené súdu vo veci sp. zn. 12Csp/116/2017 dňa 23.10. 2017 a vo veci sp. zn. 15Csp/117/2017 dňa 6.10. 2017, považoval súd za nedôvodné, nadbytočne podané a preto ich súd zamietol.

76. Podľa § 298 ods. 1 a 2 CSP, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané

finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

77. Podľa § 137 písm. CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a/ splnení povinností, b/ nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c/ určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d/ určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

78. Ako teda vyplýva z obsahu ust. § 298 CSP, súd môže (teda nemusí) vo svojom rozhodnutí vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch, súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná. Vzájomnými žalobami sa žalovaný voči žalobcovi domáhal v podstate podľa § 137 písm. c/ CSP určení, „či tu právo je alebo nie je“. Podmienkou úspešnosti takejto žaloby však je, aby mal na takom určení žalovaný naliehavý právny záujem. Naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak tento vyplýva z osobitného predpisu. V čase vyhlásenia tohto rozhodnutia nemal súd vedomosť o žiadnom takom predpise, resp. právnej norme, z ktorej by takýto naliehavý právny záujem pre žalovaného vyplýval. Súd teda skúmal, či žalovaný má naliehavý právny záujem na požadovanom určení, a zistil že nemá, z dôvodu ktorého obe vzájomné žaloby žalovaného zamietol. Zmluvné podmienky, ktoré žiadal žalovaný určiť za neprijateľné, nemohli spôsobiť neplatnosť celých úverových zmlúv a v konaní z iných dôvodov bolo zistené, že oba úvery sú bezúročné a bez poplatkov. Prípadné určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmysle vzájomných žalôb žalovaného by bolo nadbytočné a nemalo by aj tak žiaden vplyv na rozhodnutie o žalobných nárokoch žalobcu, ktorý sa domáhal žalobou na plnenie voči žalobcovi konkrétneho plnenia s čiastočným úspechom. Navyše, samotné rozhodnutie je právne záväzné len pre sporové strany.

79. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP. V konaní bol pomer úspechu, resp. neúspechu v spore u každej strany približne rovnaký, (žalobca bol v podstatnej časti neúspešný v uplatnených nárokoch na plnenie a žalovaný bol v celom rozsahu neúspešný v požadovanom určení o neprijateľnosti zmluvných podmienok), preto súd rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach (§ 357 písm. d/ CSP v spojení s § 362 ods. 1 CSP). Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku konania, podpis) označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1, 2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).